

chapter1

by อับดุลรอยะ บินเซ็ง

Submission date: 15-Sep-2017 11:14AM (UTC+0700)

Submission ID: 847252327

File name: .docx (202.27K)

Word count: 39643

Character count: 58654

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

หนึ่งในเจตนารมณ์กฎหมายอิสลามคือการปกป้องวงศ์ตระกูลจากการปลอมแปลงด้วยการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียหรือจากการใช้วงศ์ตระกูลอันก่อให้เกิดปัญหาด้านสิทธิประโยชน์ของสมาชิกครอบครัว ซึ่งการรักษาวงศ์ตระกูลนั้นถือเป็นเกียรติอันสูงส่งของมนุษย์ผู้หนึ่งในการดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างภาคภูมิใจ

ศาสนาอิสลามได้ตระหนักถึงความสำคัญและควมมีเกียรติของวงศ์ตระกูล จึงได้วางกรอบปฏิบัติอย่างสมบูรณ์เพื่อป้องกันการสร้างความเสื่อมเสียต่อวงศ์ตระกูลและปกป้องความบริสุทธิ์ของสตรีจากข้อกล่าวหาต่าง ๆ การปฏิเสธความเป็นพี่น้อง ความเป็นบุตร ซึ่งเป็นเหตุทำให้สถาบันครอบครัวสั่นคลอน

การรักษาตระกูลนั้นเกิดขึ้นมาได้ด้วยวิธีการผูกนิติกรรมสัมพันธ์ทางการสมรส ซึ่งเป็นการสร้างพันธะระหว่างชายหญิงที่ส่งผลสืบเนื่องในรูปของทายาทและเครือญาติที่ทำให้มีศักดิ์และสิทธิในการรับสิทธิประโยชน์หรือความรับผิดชอบต่าง ๆ มีการถ่ายโอนเอกลักษณ์บุคคลทางกายภาพ สรีระ ยีนและเซลล์ร่างกายที่สัมพันธ์กันของทั้งหญิงและชายกับบรรดาทายาท และเครือญาติ (al - Fakhri,1999 : 84) เอกลักษณ์บุคคลดังกล่าวมีบทบาทในการชี้ชัดถึงความสัมพันธ์ของยีนและเซลล์ที่เป็นสารพันธุกรรม (Arif Ali,2011 : 73) ทั้งในอดีตจนกระทั่งปัจจุบันและอนาคต

เมื่อพิจารณาแนวปฏิบัติของท่านนบี ρ จะเห็นว่าท่านนบี ρ ก็ยอมรับถึงบทบาทของเอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมดังกล่าวดังปรากฏในคดีของชายคนหนึ่งไป ปฏิเสธบุตรที่มีสีผิวต่างจากเขา ท่านนบี ρ ได้กล่าวถึงบทบาทของเอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมดังกล่าวโดย อัลบุคอรีได้รายงานไว้ว่า

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ((أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ وُلِدَ لِي غُلَامٌ أَسْوَدٌ ، فَقَالَ ، هَلْ لَكَ مِنْ إِبِلٍ ؟ قَالَ : نَعَمْ ، قَالَ : مَا أَلْوَأَيْهَا ؟ قَالَ حُمْرٌ ، قَالَ : هَلْ فِيهَا مِنْ أَوْرَقٍ ؟ قَالَ : نَعَمْ ، قَالَ فَأَتَى ذَلِكَ ؟ قَالَ : لَعَلَّهُ نَزَعَهُ عِرْقٌ ، قَالَ : فَلَعَلَّ إِبْنَكَ مِنْ هَذَا نَزَعَهُ))

(البخاري ، 5305:2003)

ความว่า “จากท่านอะบิสุรัยเราะฮ์ ๗ มีชายท่านหนึ่งได้เข้าหาท่านนบี p พลังกล่าวว่า “โอ้ท่านเราะฮ์สุลลอลุส p ลั่นได้ทารกผิวดำ” ท่านเราะฮ์สุลลอลุส p กล่าวถามว่า “เจ้ามีอุฐูบ้างไม่?” เขาตอบว่า “มีครับ” ท่านเราะฮ์สุลลอลุส p กล่าวถามว่า “แล้วอุฐุนั้นมีสีอะไรกันบ้าง?” เขาตอบว่า “สีแดง” ท่านเราะฮ์สุลลอลุส p กล่าวถามว่า “แล้วมีสีเทาอีกบ้างไม่?” เขาตอบว่า “มีครับ” ท่านเราะฮ์สุลลอลุส p กล่าวถามว่า “แล้วสีเทานั้นมันมาจากไหนละ?” เขาตอบว่า “อาจเกิดจากพันธุกรรมของบรรพบุรุษ” ท่านเราะฮ์สุลลอลุส p พลังตอบว่า “บุตรของเจ้าคงเป็นเช่นนั้น” (Al - Bukhari, 2003 : 5305)

ปัจจุบันการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมมีบทบาทเป็นอย่างสูงในการชี้ชัดถึงความสัมพันธ์ของยีนและเซลล์พันธุกรรมโดยผลจากการค้นพบข้อมูลเอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมโดย Watson และ Crick ในปีค.ศ.1953 (สุรินทร์ ปิยะโชคณากุล,2545 : 7) เป็นผลให้หลายประเทศมีกาวไรซ์ อ็องก์ ค ว ม รู้ นี้ ทั้งในด้านการบัญญัติกฎหมายหรือการบังคับใช้การพิสูจน์บุคคล เมื่อเกิดภัยพิบัติธรรมชาติ อุบัติเหตุ และการฆาตกรรมในรูปแบบต่าง ๆ จนทำให้สูญเสียดัตลักษณ์ ไม่สามารถจำแนกตัวบุคคล นอกจากนั้นประเทศอิสลามบางประเทศ เช่น ประเทศอิิปต์ ประเทศลิเบีย ประเทศจอร์แดน ประเทศโมร็อกโก ประเทศแอลจีเรีย ประเทศคูเวต และประเทศอาหรับเอมิเรตส์ บังคับใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) เช่นกัน (Al - Ahram al - Raqmi,2010; Al - Wasat,2006 ; Al - Anba' al - Ta' dhamun,2013 ; Al - Ka'bi,2549 : 122; Asis, Yosof & Abdullatif,2010 : 36 ; Um al - Khair, 2010 : 87; Huda Salih,2005)

ดังกล่าวกว่าข้างต้นประเทศอิสลามหลาย ๆ ประเทศยังได้มีกาวออกกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) ในการยืนยันตัวบุคคล เช่น กฎหมายว่าด้วยครอบครัวและมรดกของประเทศโมร็อกโก มาตราที่ 152 153 154 155 156 และ 158 บัญญัติไว้ว่า กาวไรซ์ อ็องก์ ค ว ม เ ป็ น ทายาท นั้น

ต้องเกิดจากการสมรสที่ต้องด้วยบทบัญญัติอิสลามหรือด้วยการรับรองของบิดา หรือด้วยพยานบุคคล 2 คน เมื่อเกิดการพิพาท ผู้พิพากษาสามารถใช้วิธีการใดๆ ที่สามารถพิสูจน์ข้อเท็จจริงนั้นได้ (Azis, A. Yosof & Abdullatif, 2010 : 36) ส่วนกฎหมายว่าด้วยครอบครัวและมรดกของประเทศ ประเทศแอลจีเรีย มาตราที่ 33 34 40 และ 41 บัญญัติให้ผู้พิพากษาใช้ดุลพินิจปรับใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในการชี้ชัดความสัมพันธ์ทางวงศ์ตระกูลได้ (Um al - Khair, 2010 : 87) ประเทศคูเวตได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยครอบครัวและมรดก มาตราที่ 173 โดยให้การยอมรับผลการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) จากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางเป็นหลักฐานการยืนยันและปฏิเสธวงศ์ตระกูล (Al-Ka' bi, 2014 : 116) เช่นเดียวกับกฎหมายว่าด้วยครอบครัวและมรดกของประเทศมาเลเซีย มาตราที่ 31 (1) และ 32 (2) บัญญัติให้ผู้พิพากษาใช้ดุลพินิจโดยการขอความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ หรือใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) ในการชี้ชัดความสัมพันธ์ทางวงศ์ตระกูลได้ กฎหมายว่าด้วยครอบครัวและมรดกของประเทศอินโดนีเซีย ได้บัญญัติให้ผู้พิพากษานำกระบวนการยืนยันตัวตนบุคคลด้วยวิธีใดก็ได้ที่สามารถชี้ถึงความถูกต้องในการยืนยันวงศ์ตระกูลของบุคคลที่ไม่สามารถยืนยันตัวตนได้ด้วยพยานเอกสาร นั้นหมายถึงการยืนยันตัวตนด้วยการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) ตามมาตราที่ 55 (1) (2) และ (3)(1)²

โดยมีการจัดตั้งห้อง LAB เพื่อการดังกล่าว เช่น ประเทศคูเวตประชุมจัดตั้งห้อง LAB ปี ค.ศ. 1990 ประเทศอาหรับเอมิเรตส์จัดตั้งห้อง LAB ปี ค.ศ. 1993 และประเทศอียิปต์จัดตั้งห้อง LAB ปี ค.ศ. 1995 (Al - Ka' bi, 2014 : 89 - 121) ตัวอย่างการบังคับใช้ประเทศอียิปต์ ในเหตุการณ์ไฟไหม้ ชุมชน Buyaat al Marje มีผู้เสียชีวิต 3 ศพ

¹ มาตรา 33 (1) AKMS Wilayah - Wilayah Persekutuan yang menyebut : " เมื่อศาลจำเป็นต้องตัดสินคดีความที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายต่างประเทศหรือกับการใช้เทคนิคนิติวิทยาศาสตร์หรือการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม ลายมือ ลายพิมพ์ นิ้วมือ ต่อการยืนยันวงศ์ตระกูล ดังนั้นความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญพราเชนซ์เฉพาะด้านกฎหมายระหว่างประเทศ เทคนิควิทยาศาสตร์ ลายมือ ลายพิมพ์ นิ้วมือ และเอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในการยืนยันวงศ์ตระกูลนั้น ถือได้ว่าเป็นพยานหลักฐานหนึ่ง " มาตรา 33 (2) อธิบายว่า " บุคคลประเภทนั้นถือว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญพราเชนซ์ "

² หมวดแรก วิธีการยืนยันวงศ์ตระกูล มาตรา 55 (1) (2) และ (3) (1) วงศ์ตระกูลของทารกสามารถยืนยันได้ด้วยหนังสือสูติบัตร (2) เมื่อไม่สามารถยืนยันได้ด้วยสูติบัตรตามวงเล็บ (1) นายทะเบียนมีต้องออกไปสูติบัตรนั้นได้จนกว่าจะได้ทำการตรวจสอบความเป็นวงศ์ตระกูลนั้น โดยละเอียดครบทุกกระบวนการโดยใช้หลักฐานต่างๆยืนยัน และ (3) เมื่อการตรวจพิสูจน์สมบูรณ์ตามความวงเล็บ (2) นายทะเบียนห้องที่นั้นจึงจะรับการจดทะเบียนเป็นบุตร

ถูกไฟพรอกจนไม่สามารถชี้ชัดศพเพื่อจัดการส่งให้ทายาทและเครือญาติได้ เหตุการณ์การประท้วง ณ
 จัตุรัส ร็อบบี้ อี ล อ ค าวี ย อ น
 กรุงไคโรประเทศอียิปต์ที่มณะแพทย์ได้ใช้เทคโนโลยีนิติวิทยาศาสตร์ตรวจสอบเอกลักษณ์บุคคลในการ
 รอกอไบสำคัญมรณบัตรยืนยันการเสียชีวิตกับทายาทและเครือญาติในการเรียกร้องสิทธิประโยชน์
 คณะแพทย์นำเทคนิคการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลทางนิติวิทยาศาสตร์มาใช้ในการเจาะจงตัวผู้เสียชีวิต
 (Al - Ahram al - Raqmi,2010; Al - Wasat,2006; Al - Ittihad,2013)

ประเทศลิเบียใช้ในการยืนยันเอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ)
 จากโครงการคุมกมนุษย์ที่ถูกค้นพบในการฝังหุ้มจากเหตุการณ์จลาจลกลางเมืองของประเทศ
 จำนวน 102 ศพ จากจำนวนผู้สูญหายทั้งหมดจำนวน 2,516 คน (Al - Anba' al Ta'dhamun,2013)
 ประเทศจอร์แดน คดีหมายเลข 61 ปี 1976 คดีหมายเลข 75 ปี ค.ศ. 1977 คดีหมายเลข 82 ปี ค.ศ.
 2001(Al - Ka' bi,2549 : 122) ประเทศซาอุดีอาระเบีย ฎีกา 222674 ลงวันที่ 15 มิถุนายน ค.ศ. 1999
 และศาลสูงแผนกคดีครอบครัวและมรดกของกรุงริยาด ใช้เป็นหลักฐานประกอบการตัดสิน
 คดีพิพาทเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางวงศ์ตระกูล (Huda Salih,2005) ในการสัมมนาวิชาการครั้งที่ 16
 ของ Muslim World League ณ นครมักกะฮ์ประเทศซาอุดีอาระเบียในประเด็น
 “แนวทางการใช้ประโยชน์เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ)” ได้มีมติ ดังนี้

1.ใช้เป็นหลักฐานชี้ชัดตัวบุคคลในคดีอาญาที่ไม่มีบทลงโทษถึงขั้นประหารชีวิต

2.ใช้เป็นหลักฐานชี้ชัดความสัมพันธ์ของวงศ์ตระกูลอย่างระมัดระวังแต่ต้องให้ความสำคัญกับ
 หลักฐานและกฎข้อบัญญัติของศาสนบัญญัติเป็นอันดับแรก

3.ไม่ใช้ปฏิเสธวงศ์ตระกูล โดยละเว้นการกล่าวโทษปฏิเสธบุตร (ลีอาน)

4.ไม่พิสูจน์ความสัมพันธ์ของวงศ์ตระกูลที่ชอบด้วยบทบัญญัติแล้ว

5.ใช้ในการยืนยันความสัมพันธ์ของวงศ์ตระกูลได้ ในกรณี ดังนี้

5.1

พิพาทถึงความชอบธรรมกรรมสิทธิ์ในตัวทารกในกรณีปราศจากพยานหลักฐานยืนยัน
 เกิดจากการร่วมประเวณีร่วมกันโดยสำคัญผิด

5.2 สลับตัวทารก น้ำเชื้อ จากสถานพยาบาล และจากสถานเลี้ยงเด็ก สลับตัวทารก
 จากอุบัติเหตุ ภัยธรรมชาติ สงคราม และอื่น ๆ (Muslim World League,2002)

³ สูญหาย คือ หายไป เช่น พี่น้องสูญหายไป สงคราม (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 1249 : 2554)

บทบัญญัติอิสลามในประเด็นดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับประเทศไทยซึ่งมีประชากรมุสลิมที่นับถือศาสนาอิสลามที่ต้องปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับบทบัญญัติอิสลามที่ตนนับถือ ซึ่งประเทศไทยมีจำนวนประชากรมุสลิมอยู่ประมาณ 4.6 เปอร์เซ็นต์ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2554) อาศัยอยู่ในทุกภาคส่วนของประเทศ ซึ่งมีความจำเป็นต้องปฏิบัติตามกฎหมายอิสลามดังกล่าว ในที่กฎหมายไทยบัญญัติให้ใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 23) พ.ศ. 2550 มาตรา 128/1

ซึ่งข้อกฎหมายดังกล่าวได้นำมาใช้กับชาวไทยทุกคน เพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ทั้งกรณีที่เกี่ยวข้องกับคดีความแพ่งและคดีความอาญา เช่น คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2236 - 2237/2550 ในคดีฆ่าหั่นศพและทำลายหลักฐาน (สำนักงานวิชาการ, 2011) คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1993 / 2551 คดีหญิงขวัญจิรา พันธุ์ปลาโต โดยนายลือ พันธุ์ปลา โดยผู้แทนโดยชอบธรรมกับพวก เป็นโจทก์ยื่นฟ้อง นายเอกพล มุลมาต เป็นจำเลยในคดีปลอมแปลงเอกสารแจ้งเกิดที่ใช้อ้างความชอบธรรมในการเป็นบุตรของตนโดยไม่ถูกต้องกฎหมาย (ศาลจังหวัดร้อยเอ็ดแผนกคดีเยาวชน และครอบครัว) คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3511/2552 พนักงานอัยการจังหวัดราชบุรี เป็นโจทก์และนายกฤษณ์ อุทัยรัตน์ เป็นจำเลยความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราหญิงซึ่งมิใช่ภริยาของตน (ศาลจังหวัดราชบุรี - นายสุพจน์ อินทิวร) ถึงแม้มีพระราชบัญญัติอิสลามว่าด้วยการใช้กฎหมายอิสลาม ในเขตจังหวัดปัตตานี นราธิวาส ยะลา และสตูล พ.ศ. 2489 ใช้ในการคลี่คลายปัญหาครอบครัวและมรดกในกรณีที่มุสลิมเป็นทั้งโจทก์และจำเลย⁴ ดังปรากฏในคดีการปฏิเสธความเป็นพี่น้องร่วมมารดาของชาย 2 คนภายหลังการเสียชีวิตของมารดา เพื่อกันสิทธิการรับมรดกของอีกคนหนึ่ง กระทั่งศาลต้องขออนุญาตให้ทำการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม ยืนยันความเป็นพี่น้องกัน จนได้ผลการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมที่มีลายพิมพ์เดียวกัน ศาลจึงได้ตัดสินให้ทั้ง 2 คนมีสัมพันธภาพเป็นพี่น้องร่วมแต่มารดาและรับมรดกร่วมกัน (นายนิเวอาลี หะยีนิเลาะ อดีตตะโตะยุติธรรมจังหวัดนราธิวาส, สัมภาษณ์ 1 กันยายน 2556) หากไม่พิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ)

⁴ พระราชบัญญัติอิสลามว่าด้วยการใช้กฎหมายอิสลาม พ.ศ. 2489 ยังมีข้อจำกัดด้านเนื้อหาสาระที่ยังไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่จำเป็นคือ⁴ ได้รับการปรับปรุงแทรกเนื้อหาที่จำเป็นใช้ได้จริงในยุคสมัยปัจจุบัน เช่น การใช้ผลการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (DNA) ให้เป็นไปตามพัฒนาการข้อกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ไทย (นายอับดุลละห์ ต่วนมีเด่น อดีตตะโตะยุติธรรมจังหวัดนราธิวาส, สัมภาษณ์ 30 สิงหาคม 2556)

ความว่า “จงเรียกเขาเหล่านั้นตาม (ชื่อ)
พ่อของเขามันเป็นการที่ยังกรรมกว่า ณ ที่อัลลอฮฺ...”

(อัลฮัสบา บางส่วนของอายะฮ์ที่ 5)

چُنُّونَ مِّنْ أَهْلِ الْقُبَاةِ: ٣٧

ความว่า “เขามีได้เป็นน้ำกามหยดหนึ่งจากน้ำอสุจิที่ถูกพุ่งออกกระ
ะนั้นหรือ”

(อัลกียามะฮ์: 37)

[كُنُّونَ مِّنْ الْمُؤْمِنُونَ آية: ١٣]

ความว่า “แล้วเราทำให้เขาเป็นเชื้ออสุจิ
อยู่ในที่พักอันมั่นคง (คือมดลูก)”

(อัลมูมินูนอายะฮ์:13)

[فصلت] [يٰٓاَيُّهَا]

(آية: ٥٣)

ก ว า ม ว่า
“เราจะให้พวกเขาได้เห็นสัญญาณทั้งหลายในขอบเขตอันไกลโพ้น
และในตัวของพวกเขาเอง
จนกระทั่งจะเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาว่า
อัลกุรอานนั้นเป็นความจริงยังไม่พอเพียงอีกหรือที่พระเจ้าของเจ้านี้
นทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง”

(ฟุศสิลัต:53)

1.2.2 อัลฮะดีษ

ก. อัลฮะดีษเกี่ยวกับการถ่ายโอนของพันธุกรรม

(حَاءَتْ أُمُّ سُلَيْمٍ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . فَقَالَتْ : يَا رَسُولَ
اللَّهِ ، إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحِي مِنْ الْحَقِّ فَهَلْ عَلَى الْمَرْأَةِ مِنْ غُسْلِ إِذَا
اِحْتَلَمَتْ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ " نَعَمْ . إِذَا رَأَتْ الْمَاءَ " فَقَالَتْ أُمُّ سَلَمَةَ :
يَا رَسُولَ اللَّهِ ! وَتَحْتَلِمُ الْمَرْأَةُ؟ فَقَالَ " تَرَبَّتْ يَدَاكَ . فِيمَ يُشْبِهُهَا وَلَدُهَا)

(رواه البخاري، 1998: 130 و مسلم 2006: 313)

ความว่า : ครั้นอุมมุสลัยมได้เข้ามาทักานนบีpว่า “โอ้ท่านเราะสูลลอสุ
แท้จริงแล้วอัลลอสุนั้นไม่ทรงอวยต่อความจริง”
“ความเป็นจริงแล้วนั้นผู้หญิงต้องอาบน้ำอาบจากการผ่นเปียกของนาง
ด้วยหรือ ? ” ทักานนบี pตอบไปว่า
“ใช่เมื่อนางเห็นร่องรอยของคราบน้ำอสุจิ”
อุมสะละมะฮฺได้เอ่ยถามทักานนบีp อีกว่า “โอ้ท่านเราะสูลลอสุ
สำหรับผู้หญิงนั้นมีการผ่นเปียกด้วยกระนั้นหรือ ? ” เมื่อนั้นทักานนบีp
ตอบว่า “แน่นอน
แล้วถ้าไม่เป็นเช่นนั้นแล้วอะไระที่มีส่วนทำให้บุตรนางไปมีส่วนคล้ำ
ยกับนางกันเล่า”

(al - Bukhari,2006 : 130, Muslim, 2006 : 313)

((عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَدِي غُلَامٌ أَسْوَدٌ، فَقَالَ، هَلْ لَكَ مِنْ إِبِلٍ؟
قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: مَا أَلْوَأَتْهَا؟ قَالَ حُمْرٌ، قَالَ: هَلْ فِيهَا مِنْ أَوْرَقٍ؟ قَالَ
: نَعَمْ، قَالَ فَأَتَى ذَلِكَ؟ قَالَ: لَعَلَّهُ نَزَعَهُ عِرْقٌ، قَالَ: فَلَعَلَّ إِبْتِكَ مِنْ
هَذَا نَزَعَهُ))

(رواه البخاري، 2003: 5305)

ความว่า “จากท่านอะบิสุรเราะฮ์ (ขออัลลอสุทรงโปรดปรานเขา)
มีชายท่านหนึ่งได้เข้าหาท่านเราะสูลลอสุ p โดยได้กล่าววว่า
“โอ้ท่านศาสนทูตของอัลลอสุ ฉันได้บุตรที่เป็นทารกผิวดำ”
ท่านเราะสูลลอสุpได้กล่าวถามว่า “แล้วเจ้ามีอูฐกันบ้างไม่ ?”
เขาตอบว่า “มีครับ” ท่านเราะสูลลอสุp ได้กล่าวถามไปอีกว่า
“แล้วอูฐของเจ้านั้นมีสีอะไรกันบ้างละ?” เขาตอบว่า “สีแดงครับ”
ท่าน เราะสูลลอสุp กล่าวถามอีกว่า
“แล้วมีสีเทากันบ้างไม่?” เขาตอบว่า “มีครับ”
ท่านเราะสูลลอสุ p ถามอีกว่า
“แล้วสีเทานั้นมันมาจากไหนกันละ?” เขาพลางตอบว่า
“อาจเกิดจากพันธุกรรมของบรรพบุรุษก็ได้ครับ”

เมื่อนั้นท่านเราะสูลุลลอฮ์ ρ ได้ตอบไปว่า
 “บุตรของเจ้าคงเป็นเช่นนั้นแหละ”

(Al- Bukhari, 2003 : 5305)

ข. อัลฮะดีษเกี่ยวกับเกณฑ์อายุบรรลุนิติภาวะ

عن ابنِ عُمَرَ رضي الله عنهما انه قال : "عَرَضَهُ يَوْمَ أُحُدٍ وَهُوَ
 ابْنُ أَرْبَعِ عَشْرَةَ؛ فَلَمْ يُجْزِنِي، ثُمَّ عَرَضَنِي يَوْمَ الْخَنْدَقِ وَأَنَا ابْنُ
 خَمْسِ عَشْرَةَ فَأَجَازَنِي" (رواه البخاري، 1998:4097)

จากท่านอิบนุอุมร์ (ร.ฎ) กล่าวว่า “เขาได้ถูกเสนอตัว
 ในครั้งสงครามอุหุด ซึ่งเวลานั้นเขามีอายุ 14 ปี
 และฉันไม่ได้รับความอนุญาตจากท่าน ρ
 และฉันได้ถูกเสนอตัวอีกครั้งครั้งเกิดสงครามขندق
 เวลานั้นฉันมีอายุได้ 15 ปี และฉันได้รับความยินยอมจากท่านนบี ρ ”

(al- Bukhari, 1998:4097)

ค. บุตรที่มีความชอบธรรมในการสืบสายโลหิต

"الْوَلَدُ لِلْفِرَاشِ، وَلِلْعَاهِرِ الْحَجَرُ". (رواه البخاري، 2003:6749)

ความว่า “บุตรเป็นของกู่สมรส และสำหรับชายผู้สำต่อนั้นคือการกั้นสิทธิ์”

(Al- Bukhari, 2003: 6749)

عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زَيْدٍ أَنَّهُ سَمِعَ أَبَاهُ رِبْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ : قَالَ النَّبِيُّ ρ (الْوَلَدُ
 لِصَاحِبِ الْفِرَاشِ) (رواه البخاري : 1672:2002)

ความว่า “จากมุฮัมมัด บินซียาด เขาได้ยินมาจากท่านอะบูสุรัยเราะฮ์กล่าวว่า
 “ท่านเราะสูล ρ กล่าวว่า (สิทธิความเป็นบุตรนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของกู่สมรส)”

(al–Bukhari, 2002 : 1672)

1.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ก.งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยเกี่ยวกับเอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม มีนักวิชาการหลายคนได้ทำการศึกษาวิจัยในประเด็นต่างๆที่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น

อุมร์ อิบนู มุฮัมมัด Umar Ibn Muhammad, (2545) ศึกษาเรื่อง البصمة الوراثية ومدى الصلة الجناية (การใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) และความเป็นไปได้ในการใช้พิสูจน์วงศ์ตระกูลและคดีอาญา) กล่าวถึงการให้ประโยชน์จากเอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) นี้จะเน้นไปในสองด้าน คือหนึ่งด้านอาญาและสองด้านครอบครัวและมรดกมีค่าความเที่ยงและความแม่นยำอยู่ที่ระดับ 99. % สามารถใช้เป็นแนวทางการใช้ประโยชน์ในกรณีพิพาทคดีครอบครัวและมรดก เช่น พิพาทกรรมสิทธิ์ในตัวทารกนิรนาม การสลับตัวทารกจากโรงพยาบาล สถานพยาบาล สงครามและภัยพิบัติต่างๆ

ผลการศึกษาวิจัยนี้ พบว่า จากค่าความเที่ยงและแม่นยำของการตรวจพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม จะยึดการตรวจพิสูจน์มาเป็นพยานหลักฐานด้วยการยกเลิกการกีดกันจะอันนั้นไม่สามารถกระทำได้ จึงเห็นว่า เป็นคุณประโยชน์ของศาลที่จะปรับใช้ทั้งสองวิธีหรือวิธีใดวิธีหนึ่งที่มีความเหมาะสมและนำมาสู่ความจริงมากที่สุดในการพิจารณาคดีของศาล ในส่วนคดีอาญาอนุมัติให้ทำการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมนั้นให้อยู่ภายใต้กรอบของเกาะวาอิด อัลฟักฮิยะฮ์

อัล กะอูบี (al-Ka'bi, 2006) เรื่อง البصمة الوراثية واثرها على الأحكام الفقهية دراسة مقارنة (เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมและผลต่ออหฺกามฟักฮิยะฮ์ ศึกษาเปรียบเทียบ) ได้ศึกษาถึงความเป็นไปได้ต่อการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมนี้ ยืนยันวงศ์ตระกูลในกรณีพิพาทถึงความชอบธรรม เช่น กรณีการพริตพรากระหว่างพ่อลูกด้วยเหตุการณ์ทางธรรมชาติ สาบสูญ ทารกถูกขโมย หรือเกิดการสลับตัวทารกตามสถานพยาบาลและจากศูนย์เลี้ยงเด็กต่างๆ ในกรณีที่ไม่สามารถหาหลักฐานอย่างอื่นประกอบการพิจารณาได้

⁵ เกาะวาอิด อัลฟักฮิยะฮ์ : ความหมายด้านภาษาหมายถึงฐาน หรือรากฐาน (Al - Asfahani , n.d.:409) ประมวลประเด็นต่างๆที่ครอบคลุมส่วนปลีกย่อยของประเด็นต่างๆ (Jurani, 1983)คือคำที่มีความกระชับรัดกุมครอบคลุมเนื้อหาที่สามารถแยกประเด็นต่างๆในการกำหนดข้อบัญญัติอีกมากมายในการสร้างความกระจ่างของปัญหา ความหมายทางด้านวิชาการ(Al - Zarqa ,1989 : 34)ให้นิยามว่า” ประมวลพื้นฐานทางฟิกฮ์ที่เป็นข้อมูลหมายศาสนบัญญัติครอบคลุมข้อกฎหมายทั้งปวงต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายใต้กรอบประเด็นที่เกี่ยวข้อง”

ศาลอาจมีคำสั่งให้มีการตรวจเอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม ดีเอ็นเอ เป็นพยานหลักฐาน ซึ่งประเทศอาหรับบางประเทศได้นำมาใช้เพื่อการยืนยันของวงศ์ตระกูล

ผล การ วิ จั ย พบ ว่า ค่าความเที่ยงตรงของการยืนยันความเป็นอันเดียวกันของบุคคลสองคนหรือมากกว่านั้นในการชี้ตัวบุคคล มีความแม่นยำอยู่ในระดับที่ 99.999 % จึงเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นในการใช้ชี้ชัดถึงการยืนยันความสัมพันธ์ของวงศ์ตระกูลในกรณีปราศจากหลักฐานอื่นที่มีความถูกต้องและแม่นยำกว่า

ยუსฟาต อะลี ฮาเซ็ม (Yousfat Ali Hashim, 2012) ทำการวิจัยเรื่อง *أثر تحليل الدم في ضبط النسب* (ผลการตรวจเลือดเพื่อการพิสูจน์วงศ์ตระกูล) ความสำคัญของเลือดที่มีผลต่อการชี้ถึงความสัมพันธ์วงศ์ตระกูล ด้วยการทำการตรวจพิสูจน์เลือดในการยืนยันความสัมพันธ์พ่อลูกและแม่ลูกกันที่ขอบด้วยศาสนบัญญัติ เมื่อเกิดการสลับตัวกัน หรือพลัดพรากจากกัน จะด้วยเหตุการณ์ภัยพิบัติ แผ่นดินไหวหรือประการอื่น ๆ

ผลการวิจัยพบว่า อนุญาตทำการพิสูจน์เลือดของบุคคลไปทำการตรวจพิสูจน์ดีเอ็นเอ เมื่อผลการตรวจพิสูจน์ดีเอ็นเอตรงกับดีเอ็นเอของบุคคลใด ให้ถือว่าทารกผู้นั้นเป็นบุตรของบุคคลนั้นๆ เช่นเดียวกรณีการอ้างความชอบธรรมกรรมสิทธิ์ในตัวทารก โดยผู้ชายคนเดียว และไม่มีบุคคลอื่นมาอ้างในความชอบธรรมในตัวทารกนั้น ก็ให้ถือผลการตรวจดีเอ็นเอเป็นหลัก อันเนื่องจากไม่มีหลักฐานอื่นที่สามารถชี้ชัดนั้นได้ไปมากกว่าการพิสูจน์ดีเอ็นเอและงานวิจัยของ

มิฟตาฮุล ฮุดา (Miftahul Huda, 2011) ได้ทำการศึกษาเรื่อง *Syari'ah, Fiqih dan Sebuah Perspektif tentang Tarjih* (ชะรีอะฮ์ ฟิกฮ์และกระบวนการวินิจฉัยในการตรึง) ความสำคัญและความจำเป็นของเทคนิควิทยาศาสตร์ด้านการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลต่อการพิจารณาตีความร่วมสมัยมาใช้ประกอบการพิจารณาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันของบรรดา มุจาฮิด (Mujtahid) ให้มีความแม่นยำมากขึ้นในการอิจติฮาดของตน (Ijtihad) โดยเฉพาะประเด็นการรับรองและปฏิเสธความสัมพันธ์ของวงศ์ตระกูลด้วยการในกรณีการยืนยันตัวบุคคล รับรองความเป็นทายาทและบุคคลสาบสูญ

ผล วิ จั ย พบ ว่า ส่งเสริมให้บรรดามุจาฮิดใช้เทคนิควิทยาศาสตร์การพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลยืนยันระยะเวลาการตั้งครรภ์ ประเภท และระยะของประจำเดือน ชีววงศ์ตระกูล และอื่น ๆ เหล่านี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับนักวิชาการฟุกอฮาอ์ (Fuqaha') ใช้ในการพิจารณาตัดสินปัญหาพร้อมสมัย

สะอัด อิบน์ อับดุลอาซิซ (Sa'd Ibn Abdul - Aziz, 2550) ทำวิจัยเรื่อง *أحكام الهندسة الوراثية* (โครงสร้างเอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม)

ได้ศึกษาถึงผลดีของการตรวจร่างกายของคู่บ่าวสาวก่อนการสมรสด้วยกระบวนการตรวจเลือดเพื่อตรวจหาเชื้อที่เป็นพาหะนำโรคที่มีอยู่ในตัวของชายและหญิงคู่สมรสและเป็นโรคทางพันธุกรรมที่สามารถถ่ายทอดผ่านทางกรรมพันธุ์สู่รุ่นลูก รุ่นหลาน อีกทั้งการตรวจพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลโดยผ่านกระบวนการตรวจหาดีเอ็นเอจากชิ้นร่างกายสามารถชี้ชัดความสัมพันธภาพบิดาบุตร มารดาบุตร และเครือญาติได้ อันเนื่องจากว่าชิ้นนั้นเป็นเอกลักษณ์ที่อยู่คู่กับตัวมนุษย์แต่ละคนที่มีอาจเหมือนกันได้ไม่สามารถจะสัดทิ้งออกไปได้ในทุกสถานการณ์ทุกรูปแบบอย่างเด็ดขาดการนำใช้ศาสตร์ด้านนี้จึงถือเป็นความสำคัญอย่างมากในการดำเนินชีวิตของมนุษย์อย่างสมคูลได้ ทั้งยังสามารถอำนวยความสะดวกในหลาย ๆ ด้าน วิธีนี้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของบทบัญญัติอิสลามอีกทั้งเป็นวิธีการปฏิบัติที่ถูกต้องด้วย

ผลการวิจัยพบว่า ผลการตรวจพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) ในการชี้ชัดสัมพันธวงศ์ตระกูลนั้นมีความสอดคล้องและเป็นไปตามความปรากฏในตัวบัพหะดีษของท่านนบี p ต่อเหตุการณ์ที่เกิดการพิพาทในตัวทารกในระหว่างอัครมิตร์บางท่าน

ฟูอาด อัลดุลมุนอิม (Fu'ad Abd Mun'im, n.d.) ทำวิจัยเรื่อง البصمة الوراثية دورها في اثبات النسب بين الشريعة والقانون (บทบาทเอกลักษณ์บุคคลต่อการชี้ชัดสัมพันธภาพของฆาตกรรมระหว่างกฎหมายอิสลามกับกฎหมายอาญา)

การชี้ชัดสายโลหิตสัมพันธบุคคลและสืบหาความเท็จจริงจากเอกลักษณ์หลักฐานร่องรอยถือเป็นสิ่งที่อิสลามสนับสนุนอันมีผลสืบเนื่องถึงหลาย ๆ ประเด็นหลายทุกมบรรดานักวิชาการมุสลิมยุคทุกยุคสมัยได้ให้ความตระหนักในการเจาะจงชี้ชัดสัมพันธทางสายเลือดด้วยกระบวนการ อัลภียาฟะฮ์ (القيافة) เจาะจงสายโลหิตในยามที่มีข้อพิพาทในตัวทารกหรือเด็ก ที่จะมีความเกี่ยวข้องกับการสืบสกุลเป็นวะลีัย์ รับผิดชอบมรดก การชี้ชัดตัวบุคคลสูญหายที่มีความเกี่ยวข้องทางด้านสิทธิและหน้าที่ ทั้งที่พึงได้และพึงให้ การครองตนของภริยา (อีดดะฮ์) การปฏิเสธความเป็นลูกของบิดา เช่น เดียวกันนั้น การใช้สารพันธุกรรมดีเอ็นเอ มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการเจาะจงชี้ชัดถึงความสัมพันธ์โลหิตซึ่งถือเป็นหลักฐานที่มีความถูกต้องแม่นยำในการบอกเอกลักษณ์บุคคล และความสัมพันธต่าง ๆ เพื่อการคลี่คลายปัญหาพิพาทคดีความทางสายโลหิต (อันนะฮับ) การสมรสระหว่างสายเลือดเดียวกันกลายเป็นโมฆะ (อัลมะฮาริม) การกลับมาของผู้สูญหายในสภาพที่สมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ในรูปลักษณะภายนอกหรืออื่น ๆ

ผลการวิจัยพบว่า เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) เป็นเอกลักษณ์ประจำตัว

ที่ไม่เหมือนกันได้หากปราศจากความเชื่อมโยงด้วยสายเลือดระหว่างบุคคลจะด้วยวิธีการใดก็ตาม ซึ่งสามารถตรวจพิสูจน์ด้วยวิทยาการเทคโนโลยี ผลที่ได้มีความเที่ยงและแม่นยำไม่สามารถจะปฏิเสธได้โดยเฉพาะการชี้ชัดความเชื่อมโยงสัมพันธ์ภาพของวงศ์ตระกูลในการยืนยันความเป็นบิดาเป็นบุตร

มุฮัมหมัด อัลมะดานีย์ (Muhammad al - Madani, 2008) ทำวิจัยเรื่อง موقف الشريعة الإسلامية والقوانين الوضعية من استخدام البصمة الوراثية في الإثبات الجنائي (สถานภาพของกฎหมายอิสลามและกฎหมายอาญาต่อการใช้ออกลักษณะบุคคลในการชี้ชัดการฆาตกรรม) จุดยืนของบทกฎหมายอิสลามและกฎหมายอื่น ต่อการใช้ออกลักษณะบุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม ในการชี้ชัดคดีอาญา นอกเหนือจากการยอมรับสารภาพ สาบานยอมรับ สาบานปฏิเสธ และลงโทษ เห็นว่า สารพันธุกรรมดีเอ็นเอ ก็เป็นเครื่องหมายและหลักฐานที่มีความเชื่อมโยงเหมือนกับหลักฐานอื่น ๆ ที่จะช่วยในการตัดสินคดีของศาลมีความแม่นยำและถูกต้องมากขึ้นกระทั่งต่างก็มีที่สนใจในทิศทางเดียวกัน

เฟาวซ สอละห์ (Fauwaz Salih, 2007) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง دور البصمات الوراثية في القضايا الجزائية دراسة مقارنة (บทบาทออกลักษณะบุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมต่อคดีอาญาศึกษาเปรียบเทียบ) ได้ให้เหตุผลว่าการใช้สารพันธุกรรมเป็นหลักฐานผูกมัดตัวผู้กระทำผิด นั้นว่า เป็นหลักฐานที่สามารถชี้ตัวบุคคลได้อย่างแม่นยำอยู่ในระดับ 99.999 % ด้วยเหตุนี้จึงถือว่าสารพันธุกรรมดีเอ็นเอเป็นหลักฐานหลักในการชี้ชัดความสัมพันธ์ในประเด็นต่าง ๆ ทั้งทางคดีอาญาและคดีแพ่ง

ผลการวิจัยนี้พบว่า การตรวจพิสูจน์ออกลักษณะบุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมนี้มีส่วนช่วยผู้ต้องหาให้พ้นจากมลทินต่อข้อกล่าวหาและยังสามารถช่วยให้ศาลนำมาเป็นหลักฐานประกอบการตัดสินคดีความทั้งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญาและคดีครอบครัวและมรดก

Rabitah al- Alam al-Islami al- Mujamma' al- Fiqhi al - Islami, (2002) ในการสัมมนาวิชาการครั้งที่ 16 ณ นครมักกะฮ์ อัลญัรรอมะฮ์ ในประเด็นการใช้ประโยชน์จากสารพันธุกรรม DNA ที่เป็นโครงสร้างของยีนมนุษย์บ่งบอกถึงความเป็นเอกลักษณ์ตัวตนของบุคคลนั้นถือเป็นความรู้ที่มีความแม่นยำสูงมากสามารถเอื้อความสะดวกในทางการแพทย์กับการพิสูจน์ความเป็นเอกลักษณ์ด้วยการใช้ยีน เช่น เลือด น้ำลาย น้ำอสุจิ น้ำปัสสาวะ และอื่น ๆ และถือได้ว่ามีความชัดเจนมากกว่าการเปรียบเทียบรูปพรรณสัณฐาน (อัลกียาพะฮ์)

ความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นจึงไม่ได้เกิดจากสารพันธุกรรมแต่เกิดมาจากความผิดพลาดทางเทคนิคที่อาจมีการปนเปื้อนหรือจากตัวผู้พิสูจน์ จึงได้มีข้อสรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. ไม่ห้ามในการใช้สารพันธุกรรมพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลกับการพิสูจน์เอกลักษณ์ของฆาตกร และเป็นวิธีการสืบพยานหลักฐานในคดีอาญาได้ แต่ไม่รวมถึงหุกมฮัดษรีฮีย⁶ حد شرعي และกิสอศ⁷ قصاص เพื่อเป็นการลงโทษผู้กระทำผิด และปกป้องผู้บริสุทธิ์

2. อนุญาตให้ประกอบในการชี้ชัดสัมพันธ์ทางสายโลหิตด้วยความระมัดระวัง ไม่เปิดเผยความลับ แต่ต้องให้ความสำคัญต่อหลักฐานอัลฮัรียะฮ์⁸ และเกาะวาอิด อัลฮัรียะฮ์⁹ ได้ ก่อนหลักฐานจากสารพันธุกรรม DNA

3. ไม่สามารถยึดกระบวนการพิสูจน์ DNA ใช้ในการปฏิเสธความเป็นทายาท และการปฏิเสธความเป็นบุตร (อัลลีอัน) ¹⁰ การกล่าวหากรียามีฮ์

4. ไม่อนุญาตให้กระบวนการพิสูจน์สารพันธุกรรม DNA เพื่อการยืนยันเชื้อสายโลหิตกับทายาทที่ถูกต้องตามบทของศาสนบัญญัติ และเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่รับผิดชอบต้องห้ามปรามการกระทำเช่นนี้

5. อนุมัติการใช้กระบวนการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลผ่านการวิเคราะห์สารพันธุกรรม DNA ในการยืนยันสัมพันธภาพความเป็นบิดาเป็นบุตรได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

ก. กรณีพิพาทในกรรมสิทธิ์การเป็นเจ้าของ DNA ในตัวเด็กที่ไม่ทราบเชื้อสายอันเนื่องจากขาดหลักฐานการเป็นเจ้าของในตัวเด็ก หรือมีหลักฐานใกล้เคียงหรือการมีส่วนร่วมในตัวเด็กในกรณีการมีเพศสัมพันธ์ในรูปของการสำคัญผิดและอื่น ๆ ที่นักวิชาการมุสลิมได้ให้ทัศนะ

ข. กรณีการสลับทวารกแรกเกิดในสถานพยาบาล สถานอนุบาลเด็ก และการสลับทวารของเด็กหลุดแก้ว

ค. กรณีการสลับทวารเด็กในเหตุการณ์ต่าง ๆ เช่น เกิดภัยพิบัติ สงคราม ที่ไม่สามารถจำแนกตัวทารกได้ และไม่สามารถในการชี้ชัดผู้ปกครองได้

⁶ หัดฮรีฮีย หมายถึง ความหมายทางภาษา คือ การสกัดกัน ความหมายทางวิชาการ คือ โทษทัณฑ์ต่อผู้ละเมิดข้อบัญญัติทางอาญาของอัลลอฮ์ (Al-Jujani, n.d : 74) เช่น คัดมือ โทษฐานขโมย หรือเขียนใน โทษฐานคิดประเวณี เป็นต้น

⁷ กิสอศ หมายถึง การโต้กลับในรูปแบบเดียวกัน เช่น การฆ่าชีวิตต้องได้รับการฆ่ากลับในตนเองเดียวกัน (Rajab, 2002 : 243)

⁸ หลักฐานอัลฮัรียะฮ์ หมายถึง แหล่งที่มาของหุกมที่สำคัญ ประกอบด้วย อัลกุรอาน สุนนะฮ์ อัจญ์มาอ์ กิยาฮ์ อิตติหฺซาน มะศอลิหฺมุรตะละฮ์ และ อูรฟู (อิสมาแอ อาลี, 2535 : 33)

⁹ เกาะวาอิด อัลฮัรียะฮ์ หมายถึง ประมวลคำพูดที่มีความรัดกุมครอบคลุมทุกประเด็น สามารถให้ความกระจ่างในประเด็นปัญหาในรูปของหุกม (Muhammad Bakr, 1996 : 6)

ศพนินรนามที่ไม่สามารถชี้ชัดรูปพรรณสัณฐานทางกายภาพ การชี้ชัดสัญชาติของเฉลยศึก และบุคคลสูญหาย เป็นต้น

ยุสฟาด อะลี ฮาซิม (Yusuf Ali Hashim, 2012) ทำการวิจัยเรื่อง أثر تحليل النسب (ผลการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม)

การใช้กระบวนการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลจากยีนเลือดในการชี้ชัดความสัมพันธ์ของวงศ์ตระกูลในกรณีพิพาทในกรรมสิทธิ์ทารกนิรนาม ที่เกิดจากการทิ้งทารกตามสถานที่ต่าง ๆ เกิดจาก 1) การพลัดพรากจากเหตุภัยธรรมชาติ ให้ชีวิตการตรวจพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมนี้จากทั้งสามคนในการยืนยันสิทธิ์ ผลการวิจัยพบว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายอิสลามให้การยอมรับผลการศึกษาวงศ์ตระกูลใหม่ ๆ และผลการศึกษานั้นถือว่าเป็นหลักฐานที่สามารถยืนยันตัวบุคคลได้ในกรณีเกิดข้อพิพาทระหว่างผู้ชายสองคนที่อ้างในกรรมสิทธิ์ของตัวทารกที่เกิดการสลับตัวกัน หรือพลัดพรากจากกัน จะด้วยเหตุการณ์ภัยพิบัติ แผ่นดินไหวหรือประการอื่น ด้วยการนำเลือดของบุคคลทั้งสามคนไปทำการตรวจพิสูจน์ดีเอ็นเอ เมื่อผลการตรวจพิสูจน์ดีเอ็นเอตรงกับดีเอ็นเอของบุคคลใดให้ถือว่าทารกคนนั้นเป็นบุตรของบุคคลนั้น ๆ

1) มุฮัมมัด อัลฮุซัยน์ (Muhammad al- Huseini, 2007) ได้ศึกษาหัวข้อ البصمة الوراثية (เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม) ได้ศึกษาแนวคิดและความคิดเห็นของนักวิชาการอิสลามร่วมสมัยจากสายสำนักต่าง ๆ ทั้งจากสำนักชีอะฮ์อิมามียะฮ์ และสำนักฮันนาลี สุนนะฮ์ ต่างก็มีความคิดเห็นและมุมมองที่เป็นไปในทิศทางต่าง ๆ กัน บางคนเห็นว่าการใช้สารพันธุกรรมดีเอ็นเอในการชี้ชัดสัมพันธ์โลหิตความเป็นพ่อลูกสามารถกระทำได้ บางคนเห็นว่าสามารถกระทำได้ด้วยเงื่อนไข บางคนเห็นว่าไม่สามารถกระทำได้และไม่อนุญาตใช้ในการชี้ชัดสัมพันธ์วงศ์ตระกูล ผลการวิจัยพบว่านักวิชาการร่วมสมัยได้มีทัศนะต่างกัันดังนี้

ความคิดเห็นของนักวิชาการอิสลาม

1. ที่เห็นว่าไม่สามารถกระทำได้ เช่น

อาลี ญุมอะฮ์ (Ali Jum – at) มุฟตีแห่งประเทศไทยอียิปต์ ยูซุฟ อัล เคาเราะเราะฎอวีย์ (Usof al Qaradhawi) ประธานสมาพันธ์อุลามาอ์อิสลามิสต์

2. ที่เห็นว่าสามารถกระทำได้ เช่น

ก. นัศร ฟารีดี วาซีล (Nasr fareed wazil)

อ. ดิ. มุ. ฟ. ตี. ย. ป. ระ. เ. ศ. อี. ป. ต. เ. พ. ร. ะ. อ. ยู่. ใน. เ. ก. ณ. ท์. الأصل مبا حا

عشر(ความเดิมเป็นที่อนุมัติ)ในการใช้เป็นพยานหลักฐานทางด้านศาสนบัญญัติได้นั้นต้องมีองค์ประกอบ ดังนี้ 1. มีการใช้สารพันธุกรรม ดีเอ็นเอ อย่างแพร่หลาย 2. มีเปอร์เซ็นต์และโอกาสความถูกต้องของการวิเคราะห์ผลสูง3.ผู้เชี่ยวชาญให้การยอมรับผลของการวิเคราะห์ และต้องไม่ใช่อยู่ระหว่างการศึกษาดลองทางวิชาการ4.ผู้ที่ทำการวิเคราะห์ผลจะต้องเป็นผู้ที่มีความยุติธรรมน่าเชื่อถือและมีสำงจะ

ข. วะฮับะฮ์ อัด ซูฮัยลีย์ (Wahbah al Zubaili¹⁰) ได้ให้ทัศนะต่อประเด็นนี้ว่า “ การ ใช้ สาร พัน ธุ ก ร ร ม ดี เอ็น เอ เพื่อ ชี้ ชัด สัม พันธ์ โลก หิต สำหรับ ผู้ที่ ไม่ รู้ เชื้อ สาย โลก หิต นั้น สามารถ กระทำ ได้ ตาม ระเบว นการ ที่ ยอมรับ โดย ศาสน บัญญัติ ดัง จะ เห็น จาก ส่วน วน ของ การ กิยา ะฮ์ القیافة ที่ เพียง พอก ับ กอ อีฟ ที่ เป็น มุสลิม ยุติ ธรรม และ มี ประสพ การ ณ์ คน เดียว ใน ทำ นอง เดียว กัน นี้ สามารถ ใช้ ได้ ัก ับ ผู้ เชี่ยว ชาญ ด้าน การ วิเคราะห์ สาร พัน ธุ ก ร ร ม โดย ได้ ัก ล่า ว ย ก ทั ส น ะ ข อ ง ส ี า น ัก หะ น า บี ล ะ ฮุ อ นุญา ต ใช้ ใน กรณี เกิด การ พิพา ทใน การ ยืนยัน ใน ยาม ที่ ไม่ มี หลัก ฐาน อื่น ที่ นำ เชื้อ ถือ ได้ หรือ เมื่อ หลัก ฐาน ที่ แย้ง กัน”

ค. อุมา ร บิน มุฮัมมัด อัด สะบีล (Umar Ibn Muhammad al - Sabeel) คณบดี วิทยาลัย ชะรีอะฮ์ มหาวิทยาลัย อุม อัล กูรอ อิมาม และ เคาเศิบ อัล มัสยิด อัล หะรอ ม ได้ ให้ ทัศนะ ว่า “การ ปฏิเส ทายา ทของ สามี ตาม หลัก ศาสน บัญญัติ แล้ว นั้น สามารถ กระทำ การ ได้ ด้วย การ ลิด อาน ทำ นั้น ไม่ เป็น การ อนุมัติ ทำ การ ปฏิเส ทายา ทด้วย วิธ การ ตรวจ สาร พัน ธุ ก ร ร ม ดี เอ็น เอ หรือ แม้น แต่ วิธ อื่น ๆ ใด แต่ อนุมัติ ใช้ ระเบว นการ พิสูง ์ สาร พัน ธุ ก ร ร ม เป็น เครื่อง มือ ช่วย สนับสนุน ยืนยัน การ กล่าว หา ของ สามี และ เป็น การ ลบ การ ครหา ของ ภริยา ได้”

ไฟสอล มุสอาิด อัลอินซีย์ (Faisal Musaid al- Inzi,2008) ได้ ทำ วิจัย เรื่อง أثر الاثبات بوسائل للتقنية للحدیثة علی حقوق الإنسان (ผลการ พิสูง ์ เอก ลักษณ์ บุคค ลว่า ด้วย สาร พัน ธุ ก ร ร ม ใน การ จำ กัด สิทธิ ประ โยชน ์) การ ใช้ ระเบว นการ ทาง นิติ วิทยา ศาสตร์ เพื่อ พิสูง ์ ข้อ เท็จ จริง ของ กติอาญา ที่มี ผล ก่อ ัว ข้อง ัก ับ ตัว อาชญา กร จาก เอก ลักษณ์ บุคค ลว่า ด้วย สาร พัน ธุ ก ร ร ม มา ใช้ ประกอบ การ พิจาร ณา คติ ของ ศาล การ วิจัย นี้ พบ ว่า การ คัด ลิน ใจ ของ ศาล ต่อ ปัญหา ที่ มีการ ฟ้อง ร้อง จำ เป็น ที่ จะ ต้อง ศึกษา ข้อ เท็จ จริง อย่าง ถี่ ถ้วน รอบ ด้าน อัน จะ เป็น ผล ทำ ให้ การ คัด ลิน นั้น ถูก ต้อง และ เป็น ธรรม ที่ สุ ด แก่ จำ เลย

¹⁰ -อาจารย์ภาควิชาฟิคว์ อัล อิสลามีย์ คณะชะรีอะฮ์ ประเทศซีเรีย และกรรมการสมาพันธ์อัลฟิคว์

คงจะเห็นได้ว่าอิสลามมิได้กำหนดรูปแบบที่ตายตัวในการพิสูจน์ข้อเท็จจริงประกอบการตัดสินคดีของศาลในกรณี (ตะอูชีรู) ดัง โองการของอัลลอฮ์ที่ว่า

... و ف و ف ي ي ي ...

النساء: ๕๘

ก ว า ม วั ่ ำ
 (...และเมื่อพวกเขาตัดสินระหว่างผู้คนพวกเขาก็จะต้องตัดสินด้วยความยุติธรรม แท้จริงอัลลอฮ์ทรงแนะนำพวกเขาด้วยสิ่งซึ่งดีจริง ๆ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงได้ยินได้เห็น)

(อันนิซาอู ส่วนหนึ่งของอายะฮ์ที่ 58)

จากอายะฮ์จะเห็นว่าความอิสระของผู้พิพากษานั้นในการเสาะหาข้อเท็จจริงของคดีความที่มีการฟ้องร้องก่อนการตัดสินคดีความมีอยู่มาก ด้วยการใช้ปฏิบัติได้ดังนี้

ก. รวบรวมหลักฐานต่าง ๆ

ข.

พิจารณาและวิเคราะห์หลักฐานในทุกรูปแบบเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและถือเป็นอำนาจของศาลที่สามารถกระทำได้ ตามแต่สถานภาพของพื้นที่ รูปแบบของคดี ตลอดจนความสลับซับซ้อนของคดีเหล่านี้แล้วศาลสามารถนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประกอบการพิจารณาคดีที่มีความทันสมัยในปัจจุบัน เช่น การพิสูจน์หลักฐานด้วยการตรวจจากสารพันธุกรรม ดีเอ็นเอ เป็นวัตถุพยานในการตัดสินคดีได้อีกด้วย

ปะดีอะฮ์ อะลี อะฮมัด Badee - ah Ali Ahmad, (2011) ทำวิจัยเรื่อง الصمة الوراثية
 وَأُنْتَرَهَا فِي ————— لِنَبَاتِ ————— لِلنَّسَبِ ————— وَنَفِيهِ
 (เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในการยืนยันและปฏิเสธวงศ์ตระกูล) ได้กล่าวถึงกระบวนการยืนยันความถูกต้องและปฏิเสธการสืบเชื้อสายโลหิตว่าการนำผลการตรวจสารพันธุกรรมมาใช้ประกอบการพิสูจน์หลักฐานนั้นช่วยลดปัญหาสามีกล่าวหาว่า ภริยา มี คู่ ใจ ได้ (ลี อ า น) และเห็นว่าสามารถรับฟังผลการพิสูจน์สารพันธุกรรมจากผู้เชี่ยวชาญคนเดียวได้เหมือน ก อ อี ฟ ห นึ่ง ค น นึ่ง เอง ผล การ วิ จั ย การรับรองวงศ์ตระกูลเป็นที่ส่งเสริมของอิสลามพึงกระทำการรับรองมากกว่าที่ปฏิเสธจะด้วยการใช้พยานหลักฐาน หรือ หลักฐาน ประกอบใด ๆ

ที่สามารถชี้ชัดถึงความมีสัมพันธ์ช่วงศตวรรษของมนุษย์คนหนึ่งที่มีองค์ประกอบของเอกลักษณ์บุคคลได้รับ การ สืบ ท อ ด จาก บิดามารดา อ่าง ๆ กัน จึงเห็นว่าเมื่อเกิดการพิพาทเกี่ยวกับการชี้ชัดวงศ์ตระกูลนั้นแล้วให้ใช้การพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วย ส าร พ ัน ฑ ุ ก ร ร ม ต าม เ รื่ อ ง โ ข ข อ ง อั ล กิ ย า ษ ี ซึ่งถือว่าทั้งการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมและการกียาษีมีสถานภาพการเป็นหลักฐานในสถานะเดียวกัน

มะซีน อิสมาอิล และ อะฮฺมัด ซิยาต Mazien Ismaiel ; Ahmad Ziyād, (2008) *نفي النسب في الفقه الإسلامي ودور الحقائق العلمية المعاصرة فيه* (การปฏิเสธวงศ์ตระกูลตามทัศนะอิสลามด้วยเทคนิควิทยาศาสตร์) ได้ศึกษาประเด็นความสำคัญถึงเกียรติของมนุษย์อยู่ที่การรับรองการมีความสัมพันธ์ทางสายเลือด ส อ ด ก ล ็ อ ง ต าม เ รื่ อ ง อี ส ล าม ศึกษามุมมองและการให้ทัศนะของนักวิชาการอิสลามถึงอายุครรภ์ที่ต่ำที่สุดและสามารถให้กำเนิดได้ และการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในการปฏิเสธและยืนยันตัวทารกเกิดจากภริยา ที่ ส ามี มี อ ายุ น ้อย ย ัง ไม่ บ ร ร ุ ส าส น ภา วะ อ ้วย วะ สิบ พัน ฐ ุ บ ก พ ร ่อง โดยไม่ได้ศึกษาในประเด็นที่มีเกี่ยวข้องกับเชิงลึก เพื่อการยืนยันตัวทารกที่พลัดพรากจากมารดาทารกถูกทิ้ง การสลัดตัวจากสถานพยาบาล ก าร ท ำ ทั ะ เ ปี ย น ป ร ะ วั ตี ญ ุ ก ล จ าก ส าร พ ัน ฑ ุ ก ร ร ม ผลการวิจัยพบว่าการใช้การพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมให้ใช้ตามหลักกฎหมายแพ่งที่อนุญาต ให้ศาลใช้ในการสืบพยานประกอบการตัดสินการพิพาทในเรื่องครอบครัวและมรดกให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของตัวบทบัญญัติอิสลามให้การคุ้มครองวงศ์ตระกูลมากกว่าให้การปฏิเสธ

อะลี มานซูร์ (Ali Mansoor,¹¹2013) *المستجدات العلمية المعاصرة وأثرها في قضايا النسب* (บทบาทเทคโนโลยีสมัยใหม่ต่อการชี้ชัดวงศ์ตระกูล) ศึกษาพบว่าในยุคสมัยความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และวิชาการวิทยาศาสตร์ ว่าการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในกฎหมายครอบครัวและมรดกในการยืนยันความสัมพันธ์ ความ เป็น บิดามารดา และบุตรนั้น เป็น ที่ ย อ ม รั บ เพราะเอกลักษณ์บุคคลนั้นเกิดขึ้นได้ด้วยการแบ่งเซลล์พันธุกรรมครึ่งหนึ่งของมารดา และครึ่งหนึ่งของบิดา จึงสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาสังคม การใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในกฎหมายครอบครัวและมรดกนี้เป็นปัญหาร่วมสมัยที่นักวิชาการสมัยก่อนไม่ได้ศึกษาเป็นการเฉพาะเจาะจง บางท่านมีกล่าวไว้เป็นนัยอย่างกว้าง ๆ

¹¹ Ali Mansoor Otheman Habeeb. เป็นอาจารย์คณะชะรีอะฮ์ มหาวิทยาลัยอิสลามเยรูซาเลม ประเทศอิสราเอล

นักวิชาการอิสลามรุ่นหลังถึงประสพกับปัญหา
และได้ทำการศึกษาวิจัยถึงความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ชั้นชั้นหรือปฏิเสธสายโลหิตและด้านอื่น

ผลการวิจัยพบว่า นักวิชาการมีทัศนคติต่างกันออกเป็นสองทัศนคติคือ
อนุมัติใช้ด้วยเงื่อนไข และ อนุมัติใช้โดยไม่มีเงื่อนไข

นักวิชาการอิสลามที่เห็นว่าอนุมัติใช้ด้วยเงื่อนไข เช่น อิบน์ กัยยิม อัล ญะฮิยะฮ์
(Ibn Qaiyeem al -Jauziyah : 108) มุฮัมมัด อัลมุกตาร อัลสะละมีฮ์ (Muhammad al- Mukhtar
al - Salami¹²) ฮัสสัน อะลี อัล ชาซาลีฮ์ (Hasan Ali al Shazili¹³) อุมร์ บิน มุฮัมมัด (Umar Ibn
Muhammad 2545¹⁴) วะฮ์บะฮ์ อัล ซุฮัยลีฮ์ (Wahbah al Zuhaili¹⁵) และนัศร ฟารีค วาซีล (Nasr fareed
wazil¹⁶) และอุมร์ บิน มุฮัมมัด อัล สะบีล (Umar bin Muhammad al Sabeel¹⁷)

นักวิชาการอิสลามที่เห็นว่าอนุมัติใช้โดยไม่มีเงื่อนไข เช่น สะอัด อัล อินซีฮ์ มุฮัมมัด
สุลัยมาน อัล อัซฮัร (Muhammad Sulaiman al Ashqar¹⁸) มุฮัมมัด บาคิตมะฮ์ (Muhammad
Bakhitmah)¹⁹ อาลี ญุมอะฮ์ (Ali Jum – at²⁰) และ ยูซุฟ อัล กอรรฎอวีฮ์ (Usof al - Qardhawi²¹)
(Muhammad al - Huseini,2007: 11- 30)

อับบาส ฟาดิล ซาอีดและมุฮัมหมัด อับบาส ฮัมมุดี (Abbas Fadil Sa-id; Muhammad
Abbas Hammudi, 2009) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง استخدام البصمة الوراثية في اثبات الجنائي
(การใช้ เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในคดีอาญา)
การใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่มีความสัมพันธ์กันถ้าบุคคลนี้
ไม่ได้มารับการถ่ายทอดสารพันธุกรรมจากพ่อแม่โดยตรง

¹² - Muhammad al Mukhtar al Salami เป็น นุฟตีฮ์ประเทศตุนิเซีย
ประธานสภาสูงสุดขององค์การบริหารกิจการศาสนาอิสลาม และเป็นกรรมการสมาพันธ์ ฟิกฮ์ อัล อิสลามมีย์ นคร เจดดาห์
(Muhammad Mukhtar ,1993: 321)

¹³ - Hasan Ali al Shazili คณบดี คณะกฎหมายอิสลามและกอฮูน มหาวิทยาลัย อัล อัซฮัร (Muhammad Mukhtar ,1993:
332)

¹⁴ - อิหม่ามและคอดีบ มัสยิด อัลหะรออม และกรรมการบริหารการศึกษาคณะกฎหมายอิสลาม มหาวิทยาลัย อุม อัล กูรอ

¹⁵ -อาจารย์ภาควิชาฟิกฮ์ อัลอิสลามีย์ คณะชะรอฮ์และกรรมการสมาพันธ์อัลฟิกฮ์ ประเทศซีเรีย

¹⁶ - อคีดนุฟตีฮ์ประเทศอียิปต์

¹⁷ -คณบดี วิทยาลัยชะรอฮ์ มหาวิทยาลัย อุม อัล กูรอและอิหม่ามเคาะตีบอัลมัสยิด อัลหะรออม

¹⁸ - นักวิจัย สารานุกรม อัล ฟิกฮียะฮ์ ประเทศคูเวต (Muhammad Mukhtar ,1993: 322)

¹⁹ -อาจารย์และที่ปรึกษาด้านศัลยกรรมหัวใจ คณะแพทย์โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยเจดดาห์

²⁰ - นุฟตีฮ์ประเทศอียิปต์

²¹ -ประธานสมาพันธ์ผู้ดูแลมรดกอิสลาม

ใช้ในการจำแนกตัวบุคคลในกรณีที่เกิดการพิพาทในความชอบธรรม
ทำได้โดยการนำส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างการมาทำการพิสูจน์ทางเคมีเพื่อศึกษาเปรียบเทียบ

ผลการวิจัยพบว่า การนำผลการตรวจพิสูจน์สารพันธุกรรม
ดีเอ็นเอที่ได้มาจากสถานที่เกิดเหตุ มาเปรียบเทียบกับ
ดีเอ็นเอของผู้ก่อคดีอาญานั้นถือได้ว่าเป็นหลักฐานที่สามารถ สามารถผูกมัดเจ้าของ
ดีเอ็นเออย่างแน่นหนาได้ ตามหลักฐานที่พบเจอ ณ สถานที่เกิดเหตุ
แต่ยังมีความคลุมเครือว่าเจ้าของสารพันธุกรรมนั้นเป็นผู้ก่อเหตุจริงหรือไม่
เพราะบางครั้งอาจพบเจอสารพันธุกรรมที่มีมากกว่าหนึ่ง หรือบังเอิญเป็นของผู้ถูกกล่าวหาที่ตกลง ณ
สถานที่เกิดเหตุ สิ่งเหล่านี้สามารถใช้เป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาคดีได้
และมีการนำไปใช้ในกระบวนการยุติธรรมในหลายๆ ประเทศ

ซีญาด อับดุลฮะมิด (Ziyad Abd Hameed, 2005) ทำวิจัยเรื่อง دور القرائن الحديثة في اثبات في الشريعة الاسلامية و تطبيقها في الحكم الشرعية في قطاع غزة
(การใช้เทคนิควิทยาศาสตร์ตามหลักกฎหมายอิสลามในเขตพื้นที่กาซา)

การชี้ชัดถึงความถูกต้องในกรณีพิพาทต่างๆ
ของคู่กรณีที่ต้องด้วยกฎหมายและบทบัญญัติแห่งกฎหมายอิสลามนั้นสามารถทำได้ด้วยการมี
สักขีพยานบุคคล การยอมรับ และการสาบาน ในส่วนของสำนักสะนะฟียะฮ์
นั้นสามารถใช้กระบวนการ ที่กล่าวมาข้างต้น และเพิ่มด้วยการกล่าวปฏิเสชสาบาน
ตัดสินใจไปตามความรู้เห็นและประสบการณ์ของศาลและพยานหลักฐานอื่นที่สามารถชี้ชัดได้
ซึ่งเป็นอำนาจของศาล ที่จะใช้สำนวนอื่นประกอบการวินิจฉัยได้
การใช้สำนวนในการพิจารณาคดีนั้นนักวิชาการมีมุมมองที่ต่างกันดังนี้

ก.อนุญาตใช้สำนวน القرائن ได้ เช่น อัลหะนาบิลิฮ์ นักวิชาการบางท่านในสำนัก
สะนะฟียะฮ์ อัลมาลิกียะฮ์และผู้รู้บางท่านในสำนักชาฟียะฮ์

ข. ไม่อนุญาตใช้สำนวน القرائน ได้ ทศนะของอิบนินะอีม์เจ้าของตำรา
تكملة المختار संगकदसंनकसुनफفफ

ผลการวิจัยพบว่า
เมื่อความพิพาทในการให้น้ำหนักชี้ชัดความสัมพันธ์ทางวงศ์ตระกูลของคู่ความ
เป็นอำนาจของศาลในการตัดสินใจความระหว่างการให้หลักฐานจากกออ็อฟกับผลการตรวจพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคล
ด้วยสารพันธุกรรมในกรณีที่ผลการชี้ชัดทั้งสองนั้นขัดแย้งกัน ทำการวินิจฉัยด้วยการให้น้ำ
หนักการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลมากกว่าการชี้ชัดของกออ็อฟเนื่องจากการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลมีความ
แม่นยำและให้ผลที่ละเอียดกว่าตามทัศนะของท่านอิหม่ามมะวะวีย์ที่ได้ให้น้ำหนักต่อการให้ผลการพิ
สูจน์เอกลักษณ์บุคคลที่เป็นองค์ประกอบภายในมากกว่าการเปรียบเทียบสรีระภายนอก

อับดุลรอซิด มุฮัมมัด (Abd Rasheed Muhammad, n.d.) ได้ทำวิจัยเรื่อง البصمة الوراثية وإثبات النسب (การใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในการยืนยันวงศ์ตระกูล) ศึกษาแนวทางการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในการชี้ชัดความสัมพันธ์ของวงศ์ตระกูลในกรณี เกิดการสลับตัวทารกจากสถานพยาบาล ทารกถูกทิ้งตามสถานที่ต่าง ๆ การหายตัวของทารกหรือเด็กจากสถานการณสงครามภัยพิบัติ ศพนิรนาม และการชี้ชัดบุคคลสาเหตุตลอดจนการพิพาทของชายสองคนที่ได้มีประเวณี โดยการสำคัญผิดถึงความ เป็นภริยาของตน

ผล การ วิ จั ย พบ ว่า แนวทางการใช้เอกลักษณ์บุคคลนี้สามารถชี้ชัดความสัมพันธ์วงศ์ตระกูลในกรณีดังกล่าวข้างต้น

บوسบา อู ฟุอาด (Bosba' Fua'd, 2012) ทำวิจัยเรื่อง البصمة الوراثية ومدى مشروعيتها في إثبات النسب (ความเป็นไปได้ในการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมต่อการยืนยันและปฏิเสธวงศ์ตระกูล) ได้กล่าวถึงวิธีการได้มาของดีเอ็นเอ เพื่อใช้ในการพิสูจน์ความเชื่อมโยงต่าง ๆ ของผู้ก่อเหตุที่เป็นเหตุทางอาญา หรือเหตุทางแพ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับคดีครอบครัวและมรดก วิธีการตรวจดีเอ็นเอนี้ใช้กันอย่างกว้างขวางในแถบประเทศยุโรป อเมริกา และอื่น ๆ ใช้ทั้งดีเอ็นเอภายนอกที่ประกอบด้วย ปลายนิ้วมือ ริมฝีปาก ดวงตา ผิวหนัง รอยเท้า เลียง และอื่น ๆ ดี เอ็น เอ ภายใน รังไข่ ที่ อยู่ใน รูป ของ อี น กระทั่งในประเทศอิสลามที่มีการนำการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลนี้บรรจุเป็นบางมาตราไว้ในประมวลกฎหมายและมีการจัดตั้งห้อง (LAB) เป็นสถานที่ทำการตรวจพิสูจน์ เช่น ประเทศอียิปต์ จัดตั้งห้อง (LAB) ในปี ค.ศ.1995 และบรรจุเข้าในประมวลกฎหมายว่าด้วยครอบครัวและมรดก มาตรา (3) หมายเลข (1) ปี 2000 ประเทศอาหรับเอมิเรตส์ จัดตั้งห้อง (LAB) ปี ค.ศ. 1993 มีคดีที่เกี่ยวข้องมากกว่า 800 คดี และที่เกี่ยวข้องกับคดีครอบครัวและมรดก (ความเชื่อมโยงสายโลหิต) 96 คดี ประเทศจอร์แดนได้ใช้การพิสูจน์ดีเอ็นเอในการตัดสินคดี เช่น คดีหมายเลข 61 ปี 1976 คดีหมายเลข 75 ปี 1977 คดีหมายเลข 82 ปี 2001 ณ ปัจจุบันได้บรรจุเป็นประมวลกฎหมายที่อ้างอิงจากทัศนะของสำนักฮะนะฟียะฮ์ จำนวน 187 มาตรา ประเทศแอลจีเรีย มีการประกาศใช้ในศาลสูงของประเทศตามคำสั่งศาลหมายเลข 222674 ลงวันที่ 15 มิถุนายน ค.ศ. 1999

ผล วิ จั ย พบ ว่า การให้ผลการตรวจพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมนักวิชาการอิสลามยังมีมุมมองออกเป็นสองทัศนะ ระหว่างการรับและการปฏิเสธใช้ในการชี้ชัดแก้ไขความพิพาท ในขณะที่ทั้งสองทัศนะนั้นยอมรับว่าเอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวบุคคลที่ไม่สามารถเหมือนกันได้

หากปราศจากความสัมพันธ์ทางวงศ์ตระกูลกัน โดยที่นักวิชาการนั้นยังมีความเห็นว่าอนุญาตให้สารเอกลักษณะบุคคลนี้ในกรณีที่มีความจำเป็นในการแก้ไขความพิพาทซึ่งขัดความสัมพันธ์วงศ์ตระกูลนั้นได้

มูซซิน อัสรอฟ (Mukhsin Asyrof,²² n.d.) ศึกษาเรื่อง Mengupas Permasalahan Istilhaq

Dalam Hukum Islam

เปรียบเทียบความเป็นไปได้ของการรับเด็กทารกมาอุปถัมภ์ด้วยการใช้วิธีการอิสติลาฮาก استلحاق มาใช้กับเด็กที่เกิดนอกการสมรสที่ดองด้วยศาสนบัญญัติ (ซินา) ในกรณีที่มีความพิพาทในตัวทารกจะด้วยวิธีการใดก็ตามที่ทั้งสองฝ่ายมิสามารถนำพยานหลักฐานชี้ชัดบ่งบอกถึงกรรมสิทธิ์ในตัวทารกนั้นได้ ศาลจะกำหนดแต่งตั้งให้กออฝิทำการชี้ชัดโดยการเปรียบเทียบในส่วนที่เป็นสรีระวิทยาทางกายภาพได้ แต่ในสมัยปัจจุบันผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านนี้ไม่มีอยู่แล้ว จึงเห็นสมควรให้ใช้ระบบการตรวจดีเอ็นเอของแต่ละฝ่ายมายืนยันในกรรมสิทธิ์

ผลวิจัยพบว่า ส่งเสริมให้บรรดามุดาหิดใช้เทคนิควิทยาศาสตร์การพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลยืนยันระยะเวลาการตั้งครรภ์ ประเภทและระยะของประจำเดือน ชี้ชัดวงศ์ตระกูล และอื่น ๆ เหล่านี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับนักวิชาการฟุกอฮาอู (Fuqaha') ใช้ในการพิจารณาตัดสินปัญหาพร้อมสมัย

ข. ตำราวิชาการต่างประเทศ

นอกจากงานวิจัยแล้วยังมีการเรียบเรียงตำราทางวิชาการ รวมถึงเอกสารวิชาการอีกด้วย เช่น

อุมร์ อัล อชกอรฺและมูฮัมหมัด อูสมาน อัลสะบีล Umar al Ashqar ; Muhammad Osman Shabir al - Sabeel, (2001) ได้เขียนตำราเรื่อง دراسات فقهية في قضايا طبية معاصرة (ศึกษาเจาะลึกประเด็นปัญหาทางการแพทย์ร่วมสมัย) การใช้เอกลักษณ์พิจารณาในการชี้ชัดความสัมพันธ์ทางสายเลือดด้วยวิธีการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลด้วย สารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) สามารถกระทำได้ แต่ไม่อนุญาตยกเลิกบทบาทของอัลกิยาฟะฮ์ เพราะการกิยาฟะฮ์นั้นถือเป็นหลักฐานอัครฮะดีในการชี้ชัดสายเลือดในกรณีที่มีข้อพิพาทความสัมพันธ์ทางสายโลหิต ทั้งนี้สามารถที่จะนำทั้งสองวิธีมาใช้ควบคู่กันได้ โดยขึ้นอยู่กับดุลพินิจของศาล ใช้ในกรณีพิพาทนาศิครอบครัวและมรดก เช่น พิพาทกรรมสิทธิ์ในตัวทารกนิรนาม

²² ประธานศาลสูง แคนกศาลอิสลาม pekanbaru (Mengupas Permasalahan Istilhaq Dalam Hukum Islam mpp.)

การสลับตัวทารกจากโรงพยาบาล สถานพยาบาล สงครามและ ภัยพิบัติต่าง ๆ ซึ่งต้องประกอบด้วยเงื่อนไข ดังนี้ 1- เป็นมุสลิม 2- บุติกรรม 3- เพศชาย 4 -เป็นไท (ไม่เป็นทาส) 5- บรรลุนิติภาวะ 6- ประสาทสมบูรณ์ (ไม่พิการทางหู) 7- ประสาทตาสมบูรณ์ (ไม่พิการทางสายตา) 8 - ไม่เป็นใบ้ 9 - มีความรู้และประสบการณ์ด้านกียาฟะฮ์ 10 - ต้องเป็นชาวเผ่ามุดลิจ 11- ไม่เป็นผู้ที่แสวงหาผลประโยชน์ หรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมและ 12 - ต้องมีพยานรู้เห็นอย่างน้อย 2 คน

ยูซุฟ อัลกอรออวี (Yosof al - Quradhawi, 2003) ได้พยายามอธิบายและให้ทัศนะในตำราของท่าน من هدي الإسلام فتاوى معاصرة (ทางนำอิสลามในประเด็นปัญหาร่วมสมัย) ในประเด็นหนึ่งเกี่ยวกับการใช้เอกสิทธิ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม اكتشاف خريطة الجينات البشرية (การค้นพบสารพันธุกรรมมนุษย์และมุมมองของศาสนาอิสลาม) وموقف الإسلام

อัล ซูฮัยลีย์ (al - Zuhaili, 2006) ได้เขียนตำราเรื่อง قضايا الفقه والفكر المعاصرة (ประเด็นปัญหาและแนวโน้มคิดร่วมสมัย) การใช้ประโยชน์จากเอกสิทธิ์บุคคลสารพันธุกรรมทางด้านการยืนยันและปฏิเสธเชื้อสายโลหิตของทารก ด้านการพิพาทในตัวทารกที่เกิดการสลับตัวตามสถานพยาบาลต่าง ๆ การสลับตัวน้ำเชื้ออสุจิในระหว่างดำเนินการผสมเทียมเด็กหลอดแก้ว ด้านการตรวจหลักฐานละเมิดทางเพศ ช่มชู้ใช้ในการยืนยันตัวบุคคลที่สูญหายไปกับสงคราม ภัยพิบัติธรรมชาติ ถูกลักพาตัว นักโทษเชลยศึก และด้านคดีอาญาอาชญากรรม เช่นเดียวกันท่าน

อัล ซูฮัยลีย์ (Al - Zuhaili, 2007) ได้เขียนตำราเรื่อง وسائل الإثبات في الشريعة الإسلامية (กระบวนการชี้ชัดในบทบัญญัติอิสลามเกี่ยวกับพฤติกรรมปฏิบัติในประเด็นครอบครัว) ได้กล่าวถึงประเด็นการนำสืบพยานหลักฐานตามขั้นตอนของนิติศาสตร์อิสลามตามลำดับของความน่าเชื่อถือของหลักฐาน

สะอูดุดดีน อัลฮิลาลีย์ (Sa' duddin Al -Hilali, 2010) ได้ทำการศึกษาเรื่อง البصمة الوراثية وعلاقتها الشرعية دراسة فقهية مقارنة ได้กล่าวถึงในประเด็นต่าง เช่น การใช้ประโยชน์จากเอกสิทธิ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมทางการรักษาโรค ใช้ในการยืนยันความสัมพันธ์ทางโลหิต หรือทำประวัติบุคคลอิสลามกับการใช้เอกสิทธิ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในการยืนยันตัวบุคคล ผลการศึกษาพบว่า ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากเอกสารสองแหล่งคือแหล่งปฐมภูมิและทุติยภูมิในการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบกับการติดต่อกับผู้มีประสบการณ์ที่มีความเชี่ยวชาญ โดยตรงแล้วได้ผลว่า

การชี้ชัดความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทางสายโลหิตหรือปฏิเสธมีความสัมพันธ์ทางสายโลหิตของบุคคล มีความเที่ยงตรงมากที่ระดับ 99.99 % หรือ 100 %

มีฟตาฮุล ฮุดา (Miftahul Huda, 2011) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Syari'ah Fiqih dan Sebuah Perspektif Tentang Tarjih (กระบวนการตีความตามกฎหมายอิสลาม) เพื่อการชี้ชัดความสัมพันธ์และความเป็นไปได้ในการนำกระบวนการเทคโนโลยีใหม่ประกอบการพิจารณาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน ของบรรดามุจาฮิดะฮิด (Mujtahid) ให้มีความแม่นยำมากขึ้นในการอิจติฮาด (Ijtihad) ด้วยการใช้วิวัฒนาการทางเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ เช่น ยืนยันระยะเวลาการตั้งครุฑประเภทและระยะเวลาของประจำเดือน ชี้ชัดสายโลหิต (อันนะฮับ) ทิศทางของกิบละฮ์ การกำหนดวันแรกของเดือนเราะมะฎอน (ทิลาล) และอื่นๆ เหล่านี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับนักฟุกอฮฺอู (Fuqaha') ใช้ในการพิจารณาตัดสินปัญหาพร้อมสมัย

ก.มทบัญญัติและฎีกา

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่23) พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติในมาตรา 128/

123[72]

“ในกรณีที่จำเป็นต้องใช้พยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์เพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงใดที่เป็นประเด็นสำคัญแห่งคดี เมื่อศาลเห็นสมควรหรือเมื่อคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอ ศาลมีอำนาจสั่งให้ทำการตรวจพิสูจน์บุคคลวัตถุหรือเอกสารใดๆโดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ได้”ในกรณีที่พยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์จะสามารถพิสูจน์ให้เห็นถึงข้อเท็จจริงที่ทำให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาด คดีได้โดยไม่ต้องสืบพยานหลักฐานอื่นอีก เมื่อศาลเห็นสมควรหรือเมื่อคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอ ศาลอาจสั่งให้ทำการตรวจพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งโดยไม่ต้องรอให้ถึงวันสืบพยานตามปกติก็ได้

มาตรา 237ตรี ให้นำความใน มาตรา 237ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่กรณีการสืบพยานผู้เชี่ยวชาญ และพยานหลักฐานอื่น และแก่กรณีที่ได้มีการฟ้องคดีไว้แล้วแต่มีเหตุจำเป็นที่ต้องสืบพยานหลักฐานไว้ก่อนถึงกำหนดเวลาสืบพยานตามปกติตาม มาตรา 173/2 วรรคสอง ด้วย ในกรณีที่พยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์จะสามารถพิสูจน์ให้เห็นถึงข้อเท็จจริงอันสำคัญในคดีได้ หรือมีเหตุอันควรเชื่อว่า หากมีการเน้นย้ำจะนำพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์อันสำคัญมาสืบ ในลายหน้าพยานหลักฐานนั้น จะสูญเสียไปหรือเป็นการยากแก่การตรวจพิสูจน์ผู้ต้องหา หรือ พนักงาน อัยการ โดยตนเอง หรือเมื่อได้รับคำร้องจากพนักงานสอบสวน หรือผู้เสียหาย

จะยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งให้ทำการตรวจพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ตามความใน มาตรา 244/1 ไว้ก่อนฟ้องก็ได้ ทั้งนี้ให้นำบทบัญญัติใน มาตรา 237ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลม²⁴ จะเห็นว่ากฎหมายอนุวัติใช้กระบวนการทางนิติวิทยาศาสตร์มาบังคับใช้ตัดสินคดีความเพื่อให้ได้ความถูกต้องเป็นธรรมที่สุด ดังปรากฏจากฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายเหล่านี้

ในกรณีที่การตรวจพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองจำเป็นต้องเก็บ ตัวอย่าง เลือด เนื้อเยื่อ ผิวน้ำ เส้นผมหรือขน ปัสสาวะ อุจจาระ น้ำลายหรือสารคัดหลั่งอื่น สารพันธุกรรม หรือส่วนประกอบอื่นของร่างกาย หรือสิ่งที่อยู่ในร่างกายจากคู่ความหรือบุคคลใด ศาลอาจให้คู่ความหรือบุคคลใดรับการตรวจพิสูจน์จากแพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญอื่นได้ แต่ต้องกระทำเพียงเท่าที่จำเป็น และสมควร ทั้งนี้

ถือเป็นสิทธิของคู่ความหรือบุคคลนั้นที่จะยินยอมหรือไม่ก็ได้ ในกรณีที่คู่ความฝ่ายใดไม่ยินยอมหรือไม่ให้ความร่วมมือต่อการตรวจพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือไม่ให้ความยินยอมหรือกระทำการขัดขวางมิให้บุคคลที่เกี่ยวข้องให้ความยินยอมต่อการตรวจเก็บตัวอย่างส่วนประกอบของร่างกายตามวรรคสาม ก็ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าข้อเท็จจริงเป็นไปตามที่คู่ความฝ่ายตรงข้ามกล่าวอ้างดังปรากฏในมาตรา 129 ในการที่ศาลจะมีคำสั่งให้แต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวมาในมาตรา 99 โดยที่ศาลเห็นสมควรหรือโดยที่คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอ เช่น คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2236 - 2237/2550 (สำนักวิชาการ, 2011) คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1993 / 2551 (ศาลจังหวัดร้อยเอ็ดแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว) คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3511/2552) (ศาลจังหวัดราชบุรี - นายสุพจน์ อินทิวร) คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2236 - 2237/2550 คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1993/2551 คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3511/2552 คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5497/2552

ง. งานวิจัยในประเทศ

นัฐวุฒิ รอดโถม (2553) : บทคัดย่อ)

ทำวิจัยเรื่องการพิสูจน์หาเอกลักษณ์บุคคลหลังการจัดฟันด้วยภาพถ่ายทางรังสี ผลการวิจัยพบว่าการใช้ภาพถ่ายทางรังสีคู่ลักษณะการเรียงตัวของฟันอย่างเป็นระเบียบของฟันตัดและฟันเขี้ยวด้านบน และฟันกรามน้อยซี่ที่ 1 ทั้ง 4 ซี่ หรือซี่ใดซี่หนึ่งถูกถอนออกไปนั้นสามารถจำแนกเอกลักษณ์บุคคลหลังจากการจัดฟันได้

²⁴ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (มาตรา 237ตรี เพิ่มเติมโดยพร.แก้ไขเพิ่มเติมป.อ. (ฉบับที่ 28)

แต่ก็มีข้อจำกัดอยู่ว่า วิธีนี้ไม่สามารถระบุตัวบุคคลได้ ถ้าผู้จัดฟันไม่ถอนฟันกรามน้อยซี่ที่ 1 ดังนั้นการจัดฟันในรูปแบบนี้จึงสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลด้านนิติวิทยาศาสตร์ได้ฟันก็เป็นส่วนหนึ่งของเซลล์มนุษย์ที่มีส่วนลักษณะที่ต่าง ๆ กัน ตามสภาพ อายุ เพศ สามารถใช้ในการจำแนกความต่างเหล่านั้นได้ เช่นเดียวกับพิมพ์ลายนิ้วมือที่มีความต่างจำแนกได้

วรรณาท พราหมณ์กระโทก, (2552) ทำวิจัยเรื่อง นิติทันตวิทยาประสบความสำเร็จในการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคล ผู้ประสบภัย สึนามิ ในจังหวัดภูเก็ต ประเทศไทย การพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลโดยใช้ข้อมูลทางทันตกรรมเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพสูง กระบวนการตรวจสอบรวดเร็วและเชื่อถือได้ ซึ่งเป็นบทสรุปจากการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลผู้ประสบภัยสึนามิในประเทศไทย จากการอภิปรายในการประชุมครั้งที่ 17 ของคณะกรรมการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลของผู้ประสบภัยพิบัติ องค์การตำรวจสากล ในเมืองลียง ประเทศฝรั่งเศสและอาจถูกนำมาใช้เป็นแนวทางใหม่สำหรับการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลของผู้ประสบภัย

เหตุผลที่ใช้ฟันและลักษณะในช่องปากในการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคล

1. ฟันเป็นอวัยวะของร่างกายที่มีความคงทนและแข็งที่สุด ถูกทำลายได้ยาก
2. การเรียงตัวของฟันและรูปร่างของฟันในแต่ละคนไม่เหมือนกัน อันเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละคน

3. ลักษณะของโพรงประสาทฟัน ความยาวของฟัน และลักษณะของกระดูกที่รองรับรากฟัน การขึ้นของฟัน การสึกของฟันของแต่ละคนแตกต่างกัน เป็นไปตามลักษณะของอายุ การใช้งานและอาชีพ

4. การได้รับการรักษาฟันที่อยู่ในช่องปากของแต่ละคน เช่น การอุดฟัน การถอนฟัน การรักษารากฟัน การใส่ฟันปลอมในช่องปากในรูปแบบต่างๆ ของแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน

- 5.

ลักษณะของกระดูกขากรรไกรและความสัมพันธ์ของกระดูกขากรรไกรบนและล่างของแต่ละคนเป็นลักษณะเฉพาะของบุคคล

ผลการวิจัยพบว่า การพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลโดยใช้ข้อมูลทางทันตกรรม เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพสูง กระบวนการตรวจสอบสามารถทำได้รวดเร็วและมีความเชื่อถือสูง นอกจากนี้แล้วคุณภาพของข้อมูลก่อนเสียชีวิตเป็นตัวแปรสำคัญ ใช้เป็นหลักฐานที่แสดงถึงตัวบุคคลได้อย่างแม่นยำในการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลสำหรับผู้ประสบภัย ชาวไทยและ ผู้ประสบภัยชาวต่างชาติ อัตรากาการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลทางทันตกรรมของผู้ประสบภัยชาวต่างชาติประสบผลสำเร็จถึง 80 %

ในทางกลับกันเมื่อนำมาใช้กับผู้ระสบกัยที่เป็นชาวไทยไม่ค่อยได้รับผลสำเร็จเนื่องจากระบบการจัดเก็บยังไม่ได้มาตรฐาน

เมลิ ส ส า พัน ฐ เมิ ธิ ศ ร ี แ ล ะ ก ณ ะ (2552) ได้ศึกษาการประเมินอายุกระดูกของเด็กไทยที่โรงพยาบาลลำพูน โดยวิธี Greulich and Pyle โดยวิธีการวิจัยเชิงพรรณนา โดยทำการรวบรวมภาพเอกซเรย์มือและข้อมือข้างซ้ายของเด็กและวัยรุ่นไทย อายุระหว่าง 2 เดือน - 19 ปี จำนวน 137 คน ทำการอ่านฟิล์มและแปลผลโดยรังสีแพทย์จำนวน 2 คน เมื่ออ่านฟิล์มสามารถทราบแต่เพศของเด็กแต่ไม่อาจทราบอายุที่แท้จริงของเด็ก โดยเทียบกับรูปภาพมาตรฐานของ Greulich and Pyle ผลการศึกษาจากภาพเอกซเรย์พบว่าผลไม่แตกต่างกันมีในเพศชาย ($p > 0.05$) และแตกต่างกันในเพศหญิง ($p < 0.03$) เมื่อเปรียบเทียบอายุกระดูกจากการอ่านของรังสีแพทย์กับอายุจริงพบว่า ในภาพรวม อายุกระดูกไม่มีความแตกต่างกับอายุจริงอย่างมีนัยสำคัญ แต่เมื่อแยกตามเพศ และกลุ่มอายุ พบว่า ในเด็กชายอายุ 6- 12 ปี มีผลไม่ต่างกัน คือ อายุกระดูกจากการอ่านน้อยกว่าอายุจริงอย่างมีนัยสำคัญ (รังสีแพทย์ คนที่ 1 อยู่ที่ 1 - 0.9 , 0.30 ปี $p < 0.01$ และรังสีแพทย์คนที่ 2 -0.85, 0.27 ปี $p < 0.01$) และในเด็กชายอายุ 12- 19 ปี อายุกระดูกจากการอ่าน มากกว่าอายุจริงอย่างมีนัยสำคัญ (รังสีแพทย์ คนที่ 1 อยู่ที่ 1 0.5 , 0.18 ปี $p < 0.01$ และรังสีแพทย์คนที่ 2 0.44, 0.18 ปี $p < 0.02$) สำหรับในเพศหญิง อายุกระดูกจากการอ่านของรังสีแพทย์ คนที่ 1 มากกว่าอายุจริงอย่างมีนัยสำคัญในช่วงอายุ 1-3 ปี (0.06,0.21ปี $p < 0.04$) และ 12- 19 ปี (0.94, 0.32 ปี $p < 0.01$) อายุกระดูกจากการอ่านน้อยกว่าอายุจริงอย่างมีนัยสำคัญ ในช่วงอายุ 3-6 ปี (-0.78, 0.26 ปี $p < 0.02$)

เบญจวรรณ เสาเรือง, (ม.ป.ป.) ทำวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์เปรียบเทียบลายนิ้วมือของบุคคลที่เป็นฝาแฝด การใช้หลักทางพันธุศาสตร์เข้ามาประยุกต์ในการพิสูจน์บุคคล เนื่องจากการเกิดเป็นสิ่งมีชีวิตหรือการเกิดเป็นคนเกิดจากการจับตัวกันของโครโมโซมของพ่อและแม่อย่างละครึ่ง เมื่อมีการผสมกันเป็นตัวอ่อนโครโมโซมจากไข่และอสุจิจะรวมตัวเป็นโครโมโซม 23 คู่ ซึ่งการเรียงตัวของเบสในแต่ละคนแตกต่างกันทำให้ DNA ในแต่ละคนไม่เหมือนกัน ถ้าจะพูดในเชิงคณิตศาสตร์โอกาสที่คนสองคนจะมีการเรียงตัวของหน่วยพันธุกรรมเหมือนกันมีเพียงหนึ่งในหนึ่งล้านพันล้านคน (Million-Billion) ยกเว้นฝาแฝดไปใบเดียวกัน” ผลการวิจัยพบว่า จากการวิเคราะห์ลายพิมพ์นิ้วมือในนิ้วที่ใช้ในการจับคู่เพื่อเปรียบเทียบแบบแผนลายพิมพ์นิ้วมือมีทั้งหมด 1,000 คู่ นิ้ว ที่มีแบบแผนลายพิมพ์นิ้วมือที่ใช้จับจำนวนเส้นตรงกัน 753 คู่ นิ้ว คิดเป็นร้อยละ 75.30 และนิ้วที่มีแบบแผนลายพิมพ์นิ้วมือไม่ตรงกัน 247 คู่ นิ้ว คิดเป็นร้อยละ 24.70 ผลการวิจัยพบว่า

เพศของฝาแฝดที่ต่างกัน จะมีผลต่างของจำนวนลายเส้นในนิ้วที่มีแบบแผนลายพิมพ์นิ้วมือ(pattern types) ตรงกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พัชรา ลี น ล อ ย ม า (2540) ทำ วิ จั ย เ รื่ อ ง
น้ำยาเคมีที่เหมาะสมในการตรวจพิสูจน์หาข้อความเดิมที่ถูกปิดทับด้วยน้ำยาลบคำผิด ผลการวิจัยพบว่า
การใช้ตัวทำลายต่างชนิดกัน จะมีประสิทธิภาพในการละลายข้อความที่เขียนด้วยหมึกชนิดต่าง ๆ

นัฐธ ลักษณ์ ภัก คิ ณ ร ง ค์ (2551) ทำ วิ จั ย เ รื่ อ ง
การเปรียบเทียบวิธีการสกัดสารพันธุกรรมในวัตถุพยานประเภทเทปขาวเพื่อใช้พิสูจน์เอกลักษณ์บุคคล
ที่ผู้ก่อความไม่สงบได้นำใช้เทปขาวเป็นส่วนหนึ่งในการประกอบระเบิดในพื้นที่ 3
จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยการใช้กลุ่มตัวอย่าง 10 คน นำมาสกัดสารพันธุกรรมด้วยวิธี DNA IQ tm
System Chelex 100 และ Phenol : Chloroform Kit วัดปริมาณสารพันธุกรรมด้วยวิธี Real – Time
PCR

พบว่าวิธีการสกัดสารพันธุกรรมมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการนำปริมาณอย่างมีนัยสำคัญทาง
ส ถิ ติ ที่ 0.05
แสดงให้เห็นว่าเทปขาวพันสายไฟเป็นวัตถุพยานที่มีคุณค่าทางนิติวิทยาศาสตร์และสามารถทำการสกัด
สารพันธุกรรมได้

พิ ชิต พล ม ัน ว ง ศ์ (2553) ทำ วิ จั ย เ รื่ อ ง
การกำหนดเพศโดยการวิเคราะห์จำแนกเพื่อประเมินหาความน่าเชื่อถือในการวัดกระดูกฝ่ามือในประ
ช า ก ร ไ ท ย
ในกรณีที่มีสภาพที่ไม่สามารถจํารูปลักษณะได้สามารถนำชิ้นส่วนเนื้อเยื่อส่วนนั้นมาทำการพิสูจน์หา
เพศได้ โดยการทำ cell imprint แล้วย้อมสีด้วย Quinacrine HCL 0.5 % ตรวจสอบเพศ หรือย้อมด้วย
PAP stain ตรวจดู Sex chromatin ที่ขอบนิวเคลียส
มา ทำ ก า ร พิ สุ จ ณ์ แล ะ ก ร ณี ที่ เ นื่ อ เ ป็ อ ย จ น ไม่ ส า ม า ร ณ์ น ำ มา ใช้ ได้
ใช้ส่วนที่เป็นกระดูกในการพิสูจน์หาเอกลักษณ์บุคคลจะเริ่มต้นจากการตรวจกระดูกที่ได้มา
ตรวจเชื้อชาติจากลักษณะของกะโหลก ตรวจเพศจากกระดูกเชิงกราน
ตรวจคว้ามสูงจากกระดูกต้นแขนต้นขา
ตรวจอายุจากฟันจากการติดของหัวกระดูกจากรอยต่อของกระดูกกะโหลก
กระดูกสะโพกเป็นกระดูกที่โตเร็วกว่าเพศได้ ผลการวิจัยพบว่า
ในกระดูกฝ่ามือของเพศชายนั้นมีขนาดค่อนข้างใหญ่กว่าเพศหญิง
เนื่องจากความแตกต่างระหว่างฮอร์โมนในเพศชายและเพศหญิง โดย Testosterone
เป็นฮอร์โมนที่สำคัญต่อการพัฒนาของเพศชายมีส่วนสำคัญในการทำให้กระดูกและกล้ามเนื้อเจริญเติบโต
โต ทำให้เพศชายมีขนาดกระดูกที่ใหญ่กว่าเพศหญิง อย่างไรก็ตามในบางกรณีอาจมีปัจจัยอื่น ๆ

ที่ส่งผลให้ขนาดของกระดูกฝ่ามือในเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน หรือในบางครั้งอาจพบว่ากระดูกฝ่ามือเพศหญิงมีขนาดใหญ่กว่าเพศชาย เพราะมีการใช้มือในการทำงานอย่างสม่ำเสมอจึงมีความแตกต่างกัน

ศิริวรรณ

จิงขจรเกียรติ, (2553)

ทำวิจัยเรื่องการกำหนดเพศโดยการวิเคราะห์ทางคณิตศาสตร์เพื่อประเมินค่าความน่าเชื่อถือในการวัดกระดูกสะบ้า ในประชากรไทย ทุกส่วนของร่างกายมนุษย์ประกอบไปด้วยสารพันธุกรรม DNA ในปัจจุบันการระบุเพศจากโครโมโซมเพศมีหลายวิธี โดยส่วนใหญ่กระดูกที่นำมาระบุเพศมากที่สุดคือ กะโหลกศีรษะ (skull) และกระดูกเชิงกราน (pelvic bone) ในงานนิติวิทยาศาสตร์มีหลายปัจจัยที่มีผลต่อศพ เช่น การฆ่าหั่นศพ การเผาทำลายหลักฐาน ทำให้สภาพของโครงกระดูกอาจไม่ครบสมบูรณ์การทดลองนี้ใช้กระดูกสะบ้าเพื่อระบุเพศของมนุษย์ เนื่องจากกระดูกดังกล่าวจัดเป็นกระดูก sesamoid ที่ใหญ่ที่สุดในร่างกายมนุษย์ในการวิจัยได้นำกระดูกสะบ้าจากศพที่สำนักงานนิติเวช โรงพยาบาลตำรวจ จำนวน 100 คู่เป็นเพศชาย 65 คู่และเพศหญิง 35 คู่อายุระหว่าง 25-60 ปี มาทำการวัดหาระยะทั้ง

8

จุด

จากการศึกษาพบว่ากระดูกสะบ้าสามารถใช้ในการแยกเพศได้และมีความน่าเชื่อถือ ผลการวิจัยพบว่ากระดูกสะบ้าสามารถกำหนดแยกเพศได้และมีความน่าเชื่อถือและความแม่นยำ

อุ

ทิ

ศ

ศ

รี

วิ

ช

ัย

(2553)

ทำวิจัยเรื่องการคาดคะเนส่วนสูงจากความยาวกระดูกหน้าแข้งและกระดูกปลายแขนด้านในของประชากรไทย ผลการวิจัยพบว่าในทั้งเพศชายและเพศหญิงความยาวของกระดูกข้างขวาและข้างซ้ายมีความแตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Mohanty และ Agnithori ที่ไม่พบความแตกต่างระหว่างกันซึ่งแตกต่างจากการศึกษานี้ที่พบว่าการใช้งานของแขนและขาทั้งสองมีผลต่อขนาดของทั้งสองอย่างเป็นที่ประจักษ์

อิทธิกร ปิ่นทอง (2553)

ทำวิจัยเรื่องสารพันธุกรรม DNA

สามารถระบุตัวบุคคลมาทำการพิสูจน์ เช่น โลหิต คราบอสุจิ เส้นผม ได้ศึกษาคำพิพากษาของศาลด้วยการใช้นิติวิทยาศาสตร์เป็นเครื่องมือ ผลการวิจัยพบว่าการวิเคราะห์ตรวจพิสูจน์ เรื่องเพลิงไหม้กับคำพิพากษาฎีกา ศึกษาคำพิพากษาฎีกาที่ 1760/2538 คำพิพากษาฎีกาที่ 3485 / 2535 และคำพิพากษาฎีกาที่ 2829/2538 พบว่า คราบโลหิต เป็นวัตถุพยานที่ตรวจพบมากที่สุดและศาลให้การยอมรับในการตรวจพิสูจน์ เพราะมีเอกลักษณ์เฉพาะของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน

และพบว่าวัตถุพยานที่พบในสถานการณ์ที่เกิดเหตุต้องมีการเก็บอย่างถูกต้อง เพื่อการส่งตรวจได้ผลมีประสิทธิภาพที่ดีและถูกต้องที่สุด

ศิริ นทร์ นุษยามานนท์ และ วรเทพ ลิทธิจรรณู (2011) ทำวิจัยเรื่องการพิสูจน์ความเป็นบิดามารดาและบุตรทางนิติเวชศาสตร์ ได้พูดถึงหลักการตรวจ DNA เพื่อพิสูจน์ความเป็นบิดามารดาและบุตรในปัจจุบัน ดังนี้

1.สามารถขอตรวจได้แม้ยังไม่มีการฟ้องร้องหรืออยู่ระหว่างการดำเนินคดีของพนักงานสอบสวน หรือชั้นศาล กรณีที่มีการฟ้องให้พิสูจน์เพียงว่าเป็นบุตรหรือไม่สามารถทำได้ในชั้นศาล แต่ปกติในการดำเนินคดี ทั้งทนายความ อัยการส่วนมากจะเป็นการฟ้องให้ศาลพิพากษาว่า เป็นบุตรที่บิดารับรองเป็นบุตรตามกฎหมาย

2.หากคู่กรณี ไม่ว่าจะ บิดา มารดา บุตรฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ยินยอมให้ตรวจ DNA ก็ไม่สามารถตรวจได้ บุตรต้องนำสืบพฤติการณ์ที่รู้กันทั่วไปตลอดมาว่าเป็นบุตร โดยพิจารณาข้อเท็จจริงที่แสดงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์บิดากับบุตร (ป.พ.พ.มาตรา 1555)

3. การตรวจ มี 2 กรณี

- การตรวจส่วนตัว เพื่อขอทราบว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในทางกฎหมายหรือการรับรองบุตรได้ หากว่ามีกระบวนการเก็บสิ่งส่งตรวจและการให้ความยินยอมที่ครบถ้วนและถูกต้อง

- ตรวจเป็นทางการ ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ ซึ่งมักจะเป็นกรณีที่เกิดการร้องขอในทางกฎหมาย

4. กรณีการตรวจ

- พิสูจน์ความสัมพันธ์บิดาหรือมารดา และบุตร

- พิสูจน์ความสัมพันธ์เครือญาติฝ่ายชายทางบิดาทางโครโมโซม Y

-

พิสูจน์ความสัมพันธ์เครือญาติฝ่ายมารดาพร้อมบรรพบุรุษหญิงคนเดียวกันไม่ขาดสายทาง mitochondrial DNA

- พิสูจน์ความสัมพันธ์ทางโครโมโซม X เช่น ปู่หรือ ย่า กับหลานสาว หรือบิดากับบุตรสาว

- พิสูจน์ความสัมพันธ์พี่น้องหรือเครือญาติใกล้ชิด (full sibs หรือ half sibs)

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจุบันเด็กที่เกิดนอกสมรสมีจำนวนมาก ส่วนใหญ่มักเกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ป้องกัน ส่งผลให้เกิดปัญหากระทบต่อสังคมทั้งระบบ นอกจากนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นยังไม่ได้รับการแก้ไขที่สาเหตุอย่างแท้จริง กระบวนการในสังคมที่เกิดขึ้นจึงเป็นเพียงกระแสวิพากษ์วิจารณ์และเป็นการแก้ไขที่ปลายเหตุเท่านั้น

การตรวจเอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมสามารถยืนยันหรือปฏิเสธความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและบุตร แต่การตรวจนั้นต้องขึ้นอยู่กับความเต็มใจของทุกฝ่าย และผลการตรวจนั้นต้องได้รับการเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายอีกด้วย เพื่อเป็นการคุ้มครองเด็กและประโยชน์แห่งสิทธิของเด็กที่จะเกิดตามมาเด็กที่เกิดมาจากสามีภรรยาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จำเป็นต้องมีการจดทะเบียนรับรองบุตรโดยบิดา ซึ่งจะเกิดจากความเต็มใจหรือศาลพิพากษาก็ตาม

สุคนธ์ ปะจุกกาญจนานและคณะ (2557) ได้ทำการวิจัยผู้ป่วยทางนิติพันธุศาสตร์ : บุตรที่เกิดจากการสมสู่ร่วมสายโลหิต ด้วยการสกัดดีเอ็นเอจากเซลล์เยื่อบุกระพุ้งแก้มของผู้ที่เกี่ยวข้อง คือ บิดา มารดา บุตรสาวและบุตรที่ได้ถือกำเนิดจากบุตรสาว มาสกัดดีเอ็นเอด้วยวิธี Chelex extraction method5 นำมาวัดปริมาณดีเอ็นเอด้วยวิธี spectro - photometry ที่ความยาวคลื่น 260/280 นาโนเมตร ผลการตรวจพิสูจน์การตรวจพิสูจน์ดีเอ็นเอ สามารถใช้ยืนยันบุตรที่เกิดจากการสมสู่ร่วมสายโลหิตได้ โดยสามารถตรวจรูปแบบดีเอ็นเอบนโครโมโซมร่างกาย และคำนวณค่าทางสถิติเพื่อพิสูจน์ความเป็นบิดามารดา -บุตร หรือคำนวณค่าทางสถิติเพื่อพิสูจน์บุตรว่าเกิดจากการสมสู่ร่วมสายโลหิตหรือไม่ นอกจากนั้นยังสามารถตรวจดีเอ็นเอบนโครโมโซมวายหรือดีเอ็นเอบนโครโมโซมเอ็กซ์เพื่อใช้ยืนยันเพิ่มเติม ทำให้ผลการตรวจพิสูจน์การสมสู่ร่วมสายโลหิตมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

ปิยฉัตร พรหมเพชร (2553) ทำวิจัยเรื่องการประมาณระยะเวลาการเสียชีวิตของศพจากการเปลี่ยนแปลงสัณฐานวิทยาของเซลล์เม็ดเลือดขาว จากการวิจัยนี้พบว่าลักษณะสัณฐานวิทยาของเซลล์เม็ดเลือดขาวมีการเกิด Pyknosis คือที่โครมาตินในนิวเคลียสติดสีเข้มแตกเป็นชิ้นเล็ก ๆ ภายในนิวเคลียส หรืออีกอย่างหนึ่งคือบริเวณไซโตพลาสซึมเกิดช่องว่าง เป็นผลจากการติดเชื้อมีอย่างรุนแรง ทำให้เกิด vacuole ได้อย่างชัดเจน การเกิด Nucleus fragmented เกิดการแบ่งตัวของนิวเคลียสมากกว่า 2- 3 ชิ้นไป การเกิด Disintegrated เป็นผลจากการแตกตัวของเม็ดเลือด จนทำให้ไม่สามารถที่จะจำแนกเซลล์เม็ดเลือดออกเป็นแต่ละชนิดได้ และพบเม็ดเลือดขาวชนิดนิวโทรฟิล และโมโนไซต์ มีลักษณะทางสัณฐานวิทยาที่เปลี่ยนแปลงไปโดยพบว่าเกิดขึ้นภายหลังจากการเสียชีวิตไปแล้วประมาณ 6 ชั่วโมง เม็ดเลือดขาวชนิดลิมโฟไซต์ มีลักษณะทางสัณฐานวิทยาที่เปลี่ยนแปลงไป โดยพบว่าเกิดขึ้นภายหลังจากการเสียชีวิตไปแล้วประมาณ 12 ชั่วโมง สำหรับเม็ดเลือดขาวชนิดอื่น ๆ เช่น เบโซฟิล และอีโอซิโนฟิล ตรวจพบน้อยมาก และนอกจากนี้ยังพบแบคทีเรียแกรมบวกในบางรายของผู้เสียชีวิต

ผลการวิจัยพบว่าเวลาที่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงสัณฐานวิทยาของเซลล์เม็ดเลือดในแต่ละชนิด โดยเซลล์เม็ดเลือดขาวชนิด Neutrophil มีการเกิด Pyknosis และ Cytoplasmic & Nuclear Vacuolation ภายใน 6 ชั่วโมงเซลล์เม็ดเลือดขาวชนิด Neutrophil และ Lymphocyte มีการเกิด Pyknosis ภายใน 6 ชั่วโมง ภายหลังการเสียชีวิต และเกิด Cytoplasmic & Nuclear Vacuolation ภายใน 12 ชั่วโมง ภายหลังการเสียชีวิต ซึ่งพบว่ามีแบคทีเรียแกรมบวกดิสีม่วง อาจเป็นผลมาจากการติดเชื้อในกระแสเลือดก่อนการเสียชีวิต นอกจากนี้ลักษณะรูปร่างของเม็ดเลือดขาวและทางเคมียังนำมาประเมินหาระยะเวลาการเสียชีวิตได้เช่นกัน การสกัดสารพันธุกรรมดีเอ็นเอยังสามารถนำมาสืบหาความเป็นเอกลักษณ์บุคคลได้ด้วย

กาญจนา สุขาบุรณ์ (2551)

ทำวิจัยเรื่อง

การเปรียบเทียบรอยฝ่าเท้าเพื่อการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคล
ใช้วิธีการเปรียบเทียบรูปแบบของฝ่าเท้าที่เป็นเอกลักษณ์บุคคลที่มีอยู่ภายนอกในการชี้ชัดความเป็นเจ้าของ ด้วยการเปรียบเทียบในรูปของขนาดความกว้าง ความยาวและมุมต่าง ๆ แบ่งออกเป็น 10 ประเภท

1. การวัดความยาวของรอยพิมพ์ฝ่าเท้า (foot length)
2. การวัดความกว้างของฝ่าเท้า (ball width)
3. การวัดความกว้างของส้นเท้า (heel width)
4. การวัดความสูงของส้นเท้า (hell length)
5. การวัดความลึกของโค้งด้านในเท้า (arch width)
6. การวัดความยาวจากปลายส้นเท้าไปยังปลายนิ้วเท้าที่ 1,2,3,4, และ 5
7. การวัดมุมระหว่างเส้นที่ลากจากปลายส้นเท้าไปยังปลายนิ้วที่ 1,2,3,4, และ 5
8. การวัดความยาวจากปลายนิ้วที่ 1 ไปยัง 2,3,4, และ 5
9. การวัดมุมระหว่างเส้นที่ลากจากปลายนิ้วเท้าที่ 1 ไปยังปลายนิ้วเท้าที่ 2,3,4, และ 5
10. การเปรียบเทียบความแตกต่างของแบบวิธีการวัดตามชุดการวัดความยาวจากส้นเท้าไปยังปลายนิ้วเท้าที่ 1 ถึง 5 ชุดการวัดความยาวจากปลายนิ้วเท้าที่ 1 ไปยังปลายนิ้วเท้าที่ 2,3,4, และ 5 ชุดการวัดมุมระหว่างเส้น T1 T2 T3 T4 และ T5 และชุดการวัดมุมระหว่างเส้น L1 L2 L3 L4 และ L5

ช. ตำราเอกสารวิชาการในประเทศ

สุรินทร์ ปิยะโชคณากุล (2545) ได้กล่าวถึงหน้าที่และโครงสร้างของสารพันธุกรรม มีการถ่ายทอดทางพันธุกรรมจากเซลล์ในชั่วหนึ่งไปยังอีกชั่วหนึ่ง เกิดจากกระบวนการจำลองของดีเอ็นเอ (DNA replication) โดยดีเอ็นเอโมเลกุลเพิ่มจำนวนตัวเองเป็นสองเพื่อแบ่งไปยังเซลล์ลูกที่เกิดใหม่ กระบวนการนี้จะดำเนินไปด้วยความแม่นยำ หากเกิดความผิดพลาดขึ้นก็จะมีแก้ไขโดยกลไกการตรวจสอบภายในเซลล์ก่อนที่จะมีการส่งถ่ายไป

ไปยังลูก นอกจากนี้ข้อมูลทางพันธุกรรมต้องมีการแสดงออกเพื่อให้เกิดเป็นฟีโนไทป์ โดยอาศัยกระบวนการถอดรหัสจากดีเอ็นเอเป็นอาร์เอ็นเอ (transcription) แล้วจึงแปลรหัสจากอาร์เอ็นเอเป็นโปรตีน (translation)

อเนก ชุมจินดา, (เอกสารประกอบการสัมมนา) ได้ทำการศึกษาสาเหตุการตาย เพื่อตรวจหาความจริงว่าผู้ตายเป็นใคร ตายอย่างไร ตายมานานเท่าใด สาเหตุและพฤติกรรมการตายเป็นอย่างไร โดยใช้วิธีการทางแพทย์และความรู้ในศาสตร์อื่น ๆ มาประกอบการพิสูจน์ในการประมวลเหตุการณ์ตายและพฤติกรรมการตายดังนี้

1. พิจารณาการอ่อนตัว แข็งตัว และการเนาของศพ

พบว่าร่างกายของมนุษย์เมื่อตายแล้วจะไม่สามารถต่อสู้กับแรงโน้มถ่วงของโลกได้ ทำให้ร่างกายทรุดตัวลงกับพื้นโลก หลังจากนั้น 6 ชั่วโมง ร่างกายจะเกิดการแข็งตัว และจะแข็งตัวสูงสุด 12 ชั่วโมง แล้วจะเริ่มกลับมาอ่อนตัวใหม่ เมื่อผ่านไป 24 ชั่วโมง ศพจะเริ่มเนา ผู้ตายที่ตายก่อน 6 ชั่วโมงศพจะเริ่มแข็งตัว สามารถเปลี่ยนท่าทางได้ แต่หลังจาก 6 ชั่วโมง ศพจะเริ่มแข็งตัวในท่าทางนั้น ๆ และหลังจากเสียชีวิตแล้ว 12 ชั่วโมง ศพจะแข็งตัวมาก จนไม่สามารถเปลี่ยนแปลงท่าทางของศพได้แล้ว ต้องทำการหักแขนหรือขา เพื่อเปลี่ยนท่าทางของศพนั้น ๆ

2. เลือดตกลงสู่เบื้องต่ำ

เมื่อตายแล้วร่างกายจะไม่สามารถสูบฉีดโลหิตได้ และเมื่อประกอบกับร่างกายอ่อนตัวอยู่ในท่าทางขณะเสียชีวิต หากเสียชีวิตในท่านอนคว่ำ เลือดจะมากองที่บริเวณหน้า หน้าอก ท้อง ต้นขา หน้าแข้ง โดยมีหลักการวินิจฉัยเหมือนเดิม คือ หลังจากตาย 6 ชั่วโมง ร่างกายจะเริ่มเกิดการแข็งตัวเต็มที่ 12 ชั่วโมง และเริ่มกระบวนการเนา 24 ชั่วโมง โดยทุกอย่างเป็นการประมาณการทั้งหมด การใช้นิ้วกดดู ถ้ากดแล้วไม่จาง และมีสีแดงตลอด แสดงว่าตายมาแล้วมากกว่า 12 ชั่วโมง ถ้ากดแล้วจาง แสดงว่าเสียชีวิตมาแล้วประมาณ 6 ชั่วโมง

3. การตรวจสอบอุณหภูมิของศพ

อุณหภูมิร่างกายของคนปกติคือ 37 องศาเซลเซียส เมื่อเสียชีวิต ร่างกายจะไม่สามารถต้านทานอุณหภูมิจากภายนอกได้ โดยจะเปลี่ยนไปตามสิ่งแวดล้อมหากเสียชีวิตในห้องปรับอากาศที่อุณหภูมิ 28 องศาเซลเซียส อุณหภูมิร่างกาย ก็จะเปลี่ยนเป็น 28 องศาเซลเซียส เช่นเดียวกัน ดังนั้นจึงต้องศึกษาบริบทของแต่ละพื้นที่โดยการวัดอุณหภูมิของศพในขณะการตายมาเปรียบเทียบกันที่ อาจมีการคาดเคลื่อนออกไปตามบริบทของพื้นที่นั้น ๆ

ไพจิตร สวัสดิการ(2547) ศึกษาเรื่องการพิสูจน์ลายพิมพ์ ดีเอ็นเอในศาลาในคดีอาญา (เป็นเอกสารประกอบการอบรม หลักสูตร “ผู้บริหารกระบวนการยุติธรรมระดับสูง” (บ.ย.ส.) รุ่นที่ 7

วิทยาลัยการยุติธรรม สำนักงานศาลยุติธรรม) ได้ศึกษาประเด็นความรู้เบื้องต้นทางพันธุกรรม วิธีและขั้นตอนการพิสูจน์ ดีเอ็นเอ ประโยชน์ของการตรวจลายพิมพ์ ดีเอ็นเอ ข้อกฎหมายการใช้ดีเอ็นเอในประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศฝรั่งเศส ประเทศเยอรมัน ประเทศเนเธอร์แลนด์ และประเทศอังกฤษ นอกจากนี้แล้วยังได้ศึกษามาตรฐานและกระบวนการทางกฎหมายในเรื่องการพิสูจน์ลายพิมพ์ ดีเอ็นเอ ในประเทศไทย ตลอดจนได้กล่าวตัวอย่างคดีที่ศาลไทยใช้พยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์เพื่อนำประกอบในการพิจารณา คดี

ในส่วนข้อมูลภาคสนามได้เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้พยานหลักฐานดีเอ็นเอ ในความเชื่อมั่นต่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจพิสูจน์ และการชั่งน้ำหนักผลการตรวจพิสูจน์ลายพิมพ์ ดีเอ็นเอ ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิพากษามีความรู้ในเรื่องลายพิมพ์ ดีเอ็นเอ และการตรวจพิสูจน์ ดีเอ็นเอ อยู่ในเกณฑ์ที่ปานกลางค่อนข้างไปในทางที่น้อย และมีความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์มาก

แสวง บุญเฉลิมวิภาส,²⁵(เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง“กฎหมายใหม่ทางนิติเวชศาสตร์ นิติวิทยาศาสตร์และการแพทย์เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม” วันจันทร์ 17 กันยายน 2555 ณ โรงแรมเจ้าพระยาปาร์ก) ได้กล่าวถึงประโยชน์บทบาทของแพทย์ในสาขานี้ว่า “โดยหลักสากล เมื่อมีอาชญากรรมเกิดขึ้น บทบาทของแพทย์จะเป็นผู้ตรวจร่างกายและศพเพื่อค้นหาสาเหตุการตาย (Cause of death) พฤติการณ์การตาย (Manner of death) ส่วนพยานหลักฐานที่เกิดเหตุเป็นบทบาทของตำรวจกองพิสูจน์หลักฐาน หากแพทย์จะต้องเข้าไปในที่เกิดเหตุเพื่อตรวจศพเพิ่มเติม แพทย์จะต้องแจ้งให้ตำรวจหน่วยพิสูจน์หลักฐานทราบ เพื่อจะได้รู้ว่ามีคนเข้าไปในที่เกิดเหตุ จะได้ไม่เข้าใจผิดว่าเป็นรอยเท้าของใคร”

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) ในกฎหมายอาชญากรรมรอบกว้างและมรดก ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกฎหมายอิสลามกับกฎหมายแพ่งของไทยมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

²⁵ ที่ปรึกษาศูนย์กฎหมายสุขภาพและจริยธรรม คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประธานกรรมการจริยธรรมของบัณฑิตยสถาน กรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน คณะแพทยศาสตร์ศิริราช(เอกสารประกอบการสัมมนา วันจันทร์ 17 กันยายน 2555 เรื่อง “กฎหมายใหม่ทางนิติเวชศาสตร์ นิติวิทยาศาสตร์และการแพทย์เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม” สถาบันวิจัยและพัฒนาสค์ดี สำนักงานยุติธรรม)

1.3.1 เพื่อศึกษาการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) ในกฎหมายครอบครัวและมรดกอิสลาม

1.3.2 เพื่อศึกษาการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) ในกฎหมายครอบครัวและมรดกในกฎหมายแพ่งของไทย

1.3.3 เพื่อเปรียบเทียบระหว่างกฎหมายอิสลามกฎหมายแพ่งของไทยเกี่ยวกับการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ)

1.3.4 เพื่อนำเสนอรูปแบบการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในกฎหมายประเทศไทย

1.4 ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

1.4.1 ทราบถึงการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) ในกฎหมายครอบครัวและมรดกอิสลาม

1.4.2 ทราบถึงการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) ในกฎหมายครอบครัวและมรดกในกฎหมายแพ่งของไทย

1.4.3 ทราบถึงความเหมือนและความแตกต่างระหว่างกฎหมายอิสลามกับกฎหมายแพ่งของไทยที่เกี่ยวกับการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) ในกรณีครอบครัวและมรดก

1.4.4 ได้รูปแบบการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยเอกลักษณ์ (ดีเอ็นเอ) ในคดีครอบครัวและมรดกที่เหมาะสมกับประเทศไทยและเป็นเอกสารทางวิชาการเพื่อใช้อ้างอิงต่อไป

1.5 ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีวิทยาศาสตร์ภาคสนามในการจัดเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลจากภาคสนามด้วยการสัมภาษณ์บุคคลที่มีความเกี่ยวข้อง และรวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาและวิธีวิทยาที่มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) ในกฎหมายครอบครัวและมรดกอิสลาม

ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาความหมาย ความสำคัญของเอกลักษณ์บุคคล¹ ว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) ในกฎหมายครอบครัวและมรดก ทักษะของนักวิชาการอิสลามในการใช้ประกอบการยืนยันตัวตนและบุคคลสาบสูญ

ขอบเขตด้านวิธีวิทยา ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องจากตัวบทอัลกุรอาน สุนนะฮ์ ตำราทางวิชาการ งานวิจัยและรายงานการวิจัย เอกสารทางราชการ วารสาร การสัมมนาวิชาการเอกสารรายงาน เอกสารบันทึกเหตุ บรรยายสรุปและอื่น ๆ

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) ในกฎหมายครอบครัวและมรดกในกฎหมายแพ่งของไทย

ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาวิธีการได้มาและการใช้เอกลักษณ์บุคคล (ดีเอ็นเอ) ความ การยอมรับผลของการพิสูจน์ในทางศาล การนำไปใช้เป็นพยานหลักฐานในทางศาล คติความที่ได้การวินิจฉัยชี้ขาดถึงที่สุด

ขอบเขตด้านวิธีวิทยา ศึกษาเอกสารตำราทางวิชาการ ศึกษาเอกสารงานวิจัยและรายงานการวิจัย เอกสารทางราชการ วารสาร การสัมมนาวิชาการ เอกสารรายงาน เอกสารบันทึกเหตุ สรุปรายงานการประชุมทางวิชาการ สรุปผลการวินิจฉัยคดีความของตุลาการศาล บรรยายสรุปและอื่น ๆ

วัตถุประสงค์ที่ 3¹ เพื่อเปรียบเทียบระหว่างกฎหมายอิสลาม กฎหมายแพ่งของไทยเกี่ยวกับการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ)

ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษากฎหมายอิสลาม ทักษะของนักวิชาการอิสลามในประเทศไทย การนำผลการยืนยันไปใช้ในกระบวนการยุติธรรมของประเทศซาอุดีอาระเบีย ประเทศอิยิปต์ ป ร ะ เ ท ศ ม า เ ล ี ย และประเทศไทยในการใช้พิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลในกรณีครอบครัวและมรดกกฎหมายไทย

ขอบเขตด้านวิธีวิทยา ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องจากตำราวิชากฎหมายอิสลาม เอกสารตำราทางวิชาการ ศึกษาเอกสารงานวิจัยและรายงานการวิจัย เอกสารทางราชการ วารสาร การสัมมนาวิชาการ สัมภาษณ์ สรุปผลการวินิจฉัยคดีความของตุลาการศาล บรรยายสรุป และอื่น ๆ

วัตถุประสงค์ที่ 4¹ เพื่อนำเสนอรูปแบบการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในกฎหมายประเทศไทย

1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดข้อตกลงเบื้องต้นไว้ดังนี้

1. ทำการศึกษาทักษะของมัชฮับต่างๆ เช่น อัลหะนะฟียะฮ์ อัลมาลิกียะฮ์ อัชชะวาฟี อียะฮ์ อัลหะนาบียะฮ์ และมัชฮับอื่น ๆ

ที่เป็นที่ยอมรับของวงการวิชาการอิสลามและผู้วิจัยจะทับศัพท์ภาษาอาหรับในกรณีที่ศัพท์นั้นเป็นศัพท์เฉพาะทางด้านกฎหมายอิสลามโดยการอธิบายความหมายเหล่านั้นตามควรแก่กรณี เช่น (อัลกียาฟะฮ์) الفقه (อันนะฮ์บ) النسب (เกาะวาอิด อัลฟักฮียะฮ์) قواعد الفقهية เป็นต้น

2. ในการอ้างอิงอัลกุรอาน ผู้วิจัยจะระบุสำนวนอายะฮ์ ความหมาย ชื่อสุเราะฮ์ เลขที่ อายะฮ์ ใน ส่วน ของ สุะ คี ย จะ ระ ระบุ สำนวน ความหมาย สถานะของสุะคีย โดยการพิจารณาที่ศนะและเหตุผลของนักวิเคราะห์จากตำราสุะคีย การอ้างอิงอัลกุรอานและสุะคีย ผู้วิจัยจะอธิบายใจความโดยรวมตามความเหมาะสมของเนื้อหา

3. การ นำ เสน อ ท ศ น ะ ข อ ง ก ก ฎ ห ม า ย อ อ ส ล า ม ผู้วิจัยนำเสนอทศนะตามลำดับช่วงเวลาปีการเกิดของผู้ก่อตั้งสำนักทางกฎหมายเป็นหลัก โดยเริ่มด้วยสำนักกฎหมายหะนะฟีฮ์ สำนักกฎหมายมาลิกีย์ สำนักกฎหมายอัลชาฟีอีย์ สำนั ก ก ก ฎ ห ม า ย อ อ ส ล า ม และทศนะของนักวิชาการมุสลิมร่วมสมัยที่ไม่สังกัดสำนักกฎหมายที่ได้กล่าวมานั้นตามลำดับ

4. ในการ ใ ห้ น้ า ห น ก เ ห ตุ ผล และ แห ล ง ที่ มา ข อ ง ท ศ น ะ ต่ า ง ๆ นั้นผู้วิจัยยึดปฏิบัติตามแนวทางของนักวิชาการทางด้านอุศูลอัลฟักฮุเป็นหลัก เช่น การให้น้ำหนักแหล่งที่มาของข้อกฎหมายอิสลามตามลำดับความสำคัญและความน่าเชื่อถือหลักที่บรรดานักวิชาการมีมติเป็นเอกฉันท์มาก่อนได้แก่ อัลกุรอาน สุนนะฮ์ และอิจญ์มาฮ์ และตามด้วยแหล่งที่มาของข้อกฎหมายที่นักวิชาการมีความเห็นต่างกัน ได้แก่ กียาส อิศติหุสาน และอื่นๆ เป็นต้น โดยที่ผู้วิจัยให้คำอธิบายตามความเหมาะสมของเนื้อหาด้วยวิธีการครุณียุ

5. ใน การ แ ปล ก ว า ม ห ม า ย อ ล กุ ร อ า น เ ป็ น ก า ข า ไ ท ย ผู้วิจัยจะยึดความหมายภาษาไทยที่แปลโดยสมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ ฉบับ ศูนย์ ก ศ ต ริ ย ์ พะ ฮั ด เป็น หลัก ใ ส่ ใ ว ้ ใน เ รื่ อ ง ห ม า ย “...” ในกรณีที่ผู้วิจัยยกบางส่วนของอายะฮ์ที่เกี่ยวข้องโดยตรง และละไว้ในส่วนที่เห็นว่าไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นนั้นๆ จะเขียนเครื่องหมาย ... สามจุดเพื่อให้ทราบว่าได้ละไว้ และจะใช้วิธีเช่นเดียวกันนี้กับ อัลอะคียะฮ์ของท่านเราะฮ์ลุล พร้อมกับได้บอกสถานะของสุะคีย

6. ใน ก า ร อ อ ง อ อ ก ก ฎ ห ม า ย ต่ า ง ๆ จะกล่าวตามมาตราที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับเนื้อหาที่ทำการศึกษา ในกรณีมีการใช้คำวินิจฉัยหรือคำตัดสินของศาลนั้น จะกล่าวตามหมายเลขคำสั่งของศาล หรือคำพิพากษาฎีกาที่... เช่น คำพิพากษาฎีกาที่ 1112/2535 หรือคำสั่งศาลที่ 1113/ 2535 ประกอบการอ้างอิงเนื้อหา

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจเดียวกันในคำศัพท์ที่ใช้และเนื้อหาสาระของงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจึงกำหนดศัพท์เฉพาะบางคำที่มีความแตกต่างจากความหมายปกติทั่วไป และนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ทางวิชาการกฎหมายอิสลามที่ผู้วิจัยนำมาใช้จากการแปลคำศัพท์มาจากภาษาอาหรับเป็นภาษาไทย โดยที่การใช้ความหมายในภาษาไทยนั้นให้ความหมายไม่สอดคล้องโดยสมบูรณ์กับความหมายของศัพท์กับทางวิชาการกฎหมายอิสลามมากนัก ซึ่งที่รู้จักกันโดยนักวิชาการอิสลามทั่วไปในนามของ อัลอิศฎิลาหฺ หรือ อัลอิศฎิลาฮาด (الإصطلاح) หรือ (الإصطلاحات) เช่นเดียวกันคำศัพท์บางคำที่มีรากศัพท์มาจากภาษาอังกฤษที่เป็นศัพท์เฉพาะที่หากแปลเป็นภาษาไทยอาจก่อให้เกิดความเข้าใจที่ออกห่างจากความเข้าใจเดิม ที่รู้จักกันในหมู่นักวิชาการผู้วิจัยจึงใช้การทับศัพท์นั้นๆ ในการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. กฎหมายอิสลาม หมายถึง องค์ความรู้ทางด้านสาขาวิชาฟิควะ หรือชะรีอะฮ์ในความหมายเฉพาะ

2. บทบัญญัติอิสลาม หมายถึง ชะรีอะฮ์หรือประมวลกฎหมายอิสลามในภาพรวมที่ประกอบไปด้วยประมวลว่าด้วยนิติบัญญัติประมวลว่าด้วยจริยธรรม และประมวลว่าด้วยพาณิชย์ ในที่นี้จะหมายถึงบทบัญญัติที่ว่าด้วยครอบครัวและมรดกอิสลาม

3. เปรียบเทียบ หมายถึง ศึกษาความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกัน และที่ต่างกันของการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) ระหว่างกฎหมายอิสลามกับกฎหมายแห่งไทย

4. รูปและแบบ หมายถึง ลักษณะความต้องการและความคาดหวังของผู้ให้ข้อมูลในการปรับใช้ผู้เชี่ยวชาญเอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) ในประเทศไทย

5. แหล่งที่มาของกฎหมายอิสลาม หมายถึง หลักฐาน(อะลีล) ของบทบัญญัติกฎหมายอิสลาม มีหลายประเภท ทั้งที่เป็นประเภทหลักฐานหลัก และประเภทรอง รวมถึงกฎต่างๆที่บรรดานักวิชาการได้วางไว้ เช่น อัลกรุอาน อัลสุนนะฮ์ อัลอิจญฺมาอฺ อัลกียาส อัลอิสติฮฺซาน มะศอลิหฺ อัลมุรสาลาสุ อัลอูรฟฺ เป็นต้นว่า เกาะวาอิด ฟิกฮียะฮฺ และมะกอศิดชัรียะฮ์

6. ทศนะ หมายถึง คำวินิจฉัยปัญหาของนักกฎหมายอิสลาม ทั้งที่เป็นปัจเจกบุคคลหรือเป็นองค์กรวิชาการ เช่น เชกยูโซฟ อัลกรุอูวียฺ มุฮัมมัดเราะมะฎอน

อัลญุญัยฮ์ สมาพันธ์ฟิกฮฺอิสลาม ประเทศซาอุดีอาระเบีย สมาพันธ์ฟิกฮฺอิสลาม ประเทศอียิปต์ สมาพันธ์ฟิกฮฺอิสลามประเทศชูดานอย่างนี้ เป็นต้น

7. เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม หรือ البصمة الوراثية หมายถึง เครื่องหมายที่เป็นเชิงสัญลักษณ์เฉพาะตัวทั้งที่เป็นสัญลักษณ์ทางกายภาพ และไม่ใช้กายภาพ เป็นต้นว่า เลือด น้ำเหลือง น้ำลาย ในกรณี การรับรองบุตร การปฏิเสธบุตร การพิสูจน์ศพนิรนาม การกันสิทธิ์ การออกใบมรณบัตร

8. เ ป ร ี ย บ เ ท ี ย บ หมายถึงการเปรียบเทียบระหว่างกฎหมายอิสลามกับกฎหมายแพ่งของไทย ที่ ว่า ำ ค ำ ย ค ร อ บ ค ร ำ ว แ ล ะ ม ร ด ก ในการนำใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมจากการตรวจพิสูจน์ของผู้เชี่ยวชาญ มา ย ี น ย ัน ต ำ บ ก ค ล ก ว ำ เ น ญ ำ ต ี บ ก ค ล ส ำ บ ส ู ญ เป็นที่อนุมัติของกฎหมายอิสลามและกฎหมายไทย

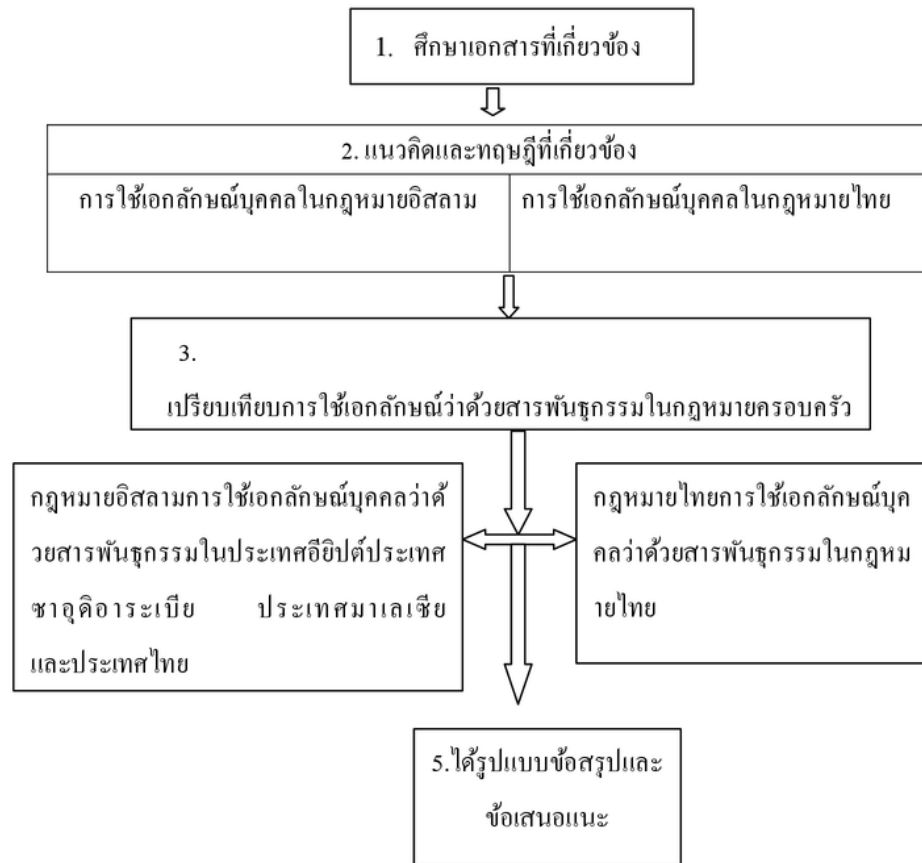
9. ก อ อ อ อ ี ฟ หมายถึงผู้เชี่ยวชาญหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางที่มีองค์ความรู้ในศาสตร์แขนงต่าง ๆ เป็นการเฉพาะและที่เป็นยอมรับของสังคม

10. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึงบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีความรู้ ที่ผ่านการอบรม ศึกษาหรือประสบการณ์เฉพาะตัวด้านใดด้านหนึ่งที่วงการนักวิชาการสาขานั้น หรือสังคมได้ให้การยอมรับและหรือได้รับการแต่งตั้งโดยศาลให้เป็นผู้เชี่ยวชาญ

11. ป ร ะ เ ท ศ อ อ ส ล ำ ม หมายถึง ประเทศอิสลามที่ผู้วิจัยทำการศึกษาเป็นการเจาะจงเฉพาะ เนื่องจากเป็นประเทศที่มีนักวิชาการอิสลามที่โด่งดังมีบทบาทมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของนักวิชาการทั่วไปและมีมีการบังคับใช้กฎหมายอิสลามในศาลยุติธรรม ซึ่งประกอบด้วย ประเทศอียิปต์ ประเทศซาอุดีอาระเบีย และประเทศมาเลเซียที่เป็นประเทศอิสลามติดกับประเทศไทย

1.8 กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการศึกษาวิเคราะห์ห้บทบัญญัติอิสลามเกี่ยวกับเอกลักษณ์บุคคล การนำกระบวนการนิติวิทยาศาสตร์มาใช้ในกรณีครอบครัวและมรดก ศึกษาที่สนะในกรณีการใช้เอกลักษณ์บุคคลมาบังคับใช้ ในประเทศมุสลิม และประเทศไทย มาเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยดังนี้

1.9 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเชิงเปรียบเทียบระหว่างกฎหมายอิสลามกับกฎหมายไทย เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

ศึกษาวิจัยเอกสารเกี่ยวกับหลักการใช้เอกลักษณะบุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในกฎหมายครอบครัวและมรดกอิสลามตามกฎหมายอิสลามในประเทศไทย ศึกษาการใช้เอกลักษณะบุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในกรณีครอบครัวและมรดกในกฎหมายไทย และศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกฎหมายอิสลามกับกฎหมายไทย ที่เกี่ยวกับการใช้เอกลักษณะบุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในกรณีครอบครัวและมรดก

วิธีการวิจัยนี้มีขั้นตอนที่ประกอบด้วย ผู้ให้ข้อมูล เครื่องมือในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย มีรายละเอียดตามลำดับดังนี้

1.9.1 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant)

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) ในการวิจัยครั้งนี้ เน้นศึกษาเฉพาะผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและมีบทบาทโดยตรงต่อคดีพิพาทครอบครัวและมรดกอิสลาม อันได้แก่ คณะโต๊ะยุติธรรม นักวิชาการอิสลาม ผู้ทรงคุณวุฒิในระดับต่างๆ ผู้พิพากษาและนักกฎหมายมุสลิม ผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยจึงประกอบไปด้วยกลุ่มต่างๆ ดังนี้

1. นักวิชาการด้านศาสนาอิสลาม ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาชะรีอะฮ์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกขึ้นไปที่มีความเกี่ยวข้องและมีประสบการณ์ในการวินิจฉัยประเด็นปัญหาพร้อมสมัย ในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย.

2. คณะโต๊ะยุติธรรม ได้แก่ ผู้ที่ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่ง

3. จุฬาราชมนตรีและหรือผู้ทรงคุณวุฒิจุฬาราชมนตรี

4. ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย ได้แก่ ผู้พิพากษา ทนายความและนักกฎหมายมุสลิมที่มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายอิสลามหรือกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาชะรีอะฮ์ สาขาวิชาอิสลามศึกษาและสาขาวิชาอื่นๆ ที่มี ความ เกี่ยว ข้อง และ มีประสบการณ์ในการวินิจฉัยประเด็นปัญหาพร้อมสมัยในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เจาะจงเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีผลงานทางวิชาการเป็นที่ประจักษ์ จำนวน 8 คน

2. คณะโต๊ะยุติธรรมผู้ที่ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งคณะโต๊ะยุติธรรมจำนวน 4 คน

3. จุฬาราชมนตรีและหรือผู้ทรงคุณวุฒิจุฬาราชมนตรี จำนวน 2 คน

4. ผู้พิพากษาและทนายความ จำนวน 6 คน

รวมกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น จำนวน 20 คน

1.9.2 เครื่องมือในการวิจัย

การวิจัยนี้ผู้วิจัยได้จัดทำเครื่องมือในการเก็บข้อมูลวิจัย ด้วยการสัมภาษณ์เจาะลึก

(In - depth interviewing)

เป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้างใช้ในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเกี่ยวกับการใช้เอกลักษณ์บุคคลชี้ชัดสัมพันธภาพโลกทัศน์ครอบครัวยุคและมรดกอิสลาม

ลักษณะแบบสัมภาษณ์

เป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้างของคำถามเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและผู้สัมภาษณ์มีความอิสระในการซักถาม ผู้ให้สัมภาษณ์ในคำถามเจาะลึกนอกเหนือไปจากข้อคำถามที่ได้กำหนดไว้แล้ว ผู้ให้สัมภาษณ์มีความอิสระในการตอบข้อซักถาม แบบสัมภาษณ์มีทั้งคำถามปลายปิดและปลายเปิด (ผ่องศรี วาณิชสุภวงศ์, 2546 : 120) โครงสร้างของแบบสัมภาษณ์มี 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ โครงการวิจัย วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์ สถานที่สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 คุณลักษณะทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ หน่วยงานที่สังกัด อาชีพ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ด้านวิชาการ

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในการยืนยันตัวตน ในกฎหมายอิสลามและบริบทประเทศไทย

ตอนที่ 4 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในการยืนยันความเป็นญาติ ในกฎหมายอิสลามและบริบทประเทศไทย

ตอนที่ 5 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในการยืนยันบุคคลสาบสูญ ในกฎหมายอิสลามและบริบทประเทศไทย

การสร้างและหาค่าประสิทธิภาพของเครื่องมือ

ในการศึกษาความเห็น โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการนำเอกลักษณ์บุคคลมาใช้ในการคลี่คลายประเด็นปัญหาข้อพิพาทสัมพันธภาพโลกทัศน์ครอบครัวยุคและมรดกอิสลาม ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาค่าประสิทธิภาพของเครื่องมือแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างตามลำดับต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1

ผู้วิจัยดำเนินการออกแบบสัมภาษณ์โดยการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากตำราว่าด้วยสารพันธุกรรมในกฎหมายครอบครัวยุคและมรดกอิสลาม ในการนำผลการพิสูจน์สารพันธุกรรมมาใช้เป็นพยานหลักฐานรับรองและปฏิเสธการเป็นทายาท

ความสัมพันธ์โลหิต และความเชื่อมโยงในการฆาตกรรม เพื่อนำข้อมูลต่างๆ มาวิเคราะห์เป็นแนวทางในการออกแบบสัมภาษณ์ จำแนกออกตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นด้านกฎหมายอิสลามเกี่ยวกับ ความเชื่อมั่นในความแม่นยำ สามารถใช้ในการยืนยันตัวบุคคล ความเป็นญาติ และบุคคลสาบสูญได้ เช่น ยืนยันความพอลูก ทารกถูกทิ้ง การสลับตัวของทารกหรือการสลับน้ำเชื้อในสถานพยาบาล ยืนยันบุคคลสูญหาย ยืนยันตัวฆาตกรเพื่อการตัดสินคดีรับมรดกและคดีอื่นๆ

2. แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นด้านกฎหมายไทยความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความน่าเชื่อถือในกระบวนการได้มาของคดีอื่นเอ โอกาสการใช้ประโยชน์จากสารคดีอื่นเอในการยืนยันตัวบุคคล ความเป็นญาติ และบุคคลสาบสูญได้ เช่น ยืนยันความพอลูก ทารกถูกทิ้ง การสลับตัวของทารก ยืนยันบุคคลสูญหาย ยืนยันตัวฆาตกรเพื่อการตัดสินคดีรับมรดกและคดีอื่นๆ

3. แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำผลมาใช้กับกฎหมายอิสลามในประเทศไทย ความเป็นไปได้กับการนำผลการพิสูจน์ดีเอ็นเอมาใช้เรียกร้องสิทธิและกันสิทธิตามหลักกฎหมายอิสลามในประเทศไทย ในการยืนยันตัวบุคคล ความเป็นญาติ และบุคคลสาบสูญ เช่นความเป็นทายาท สิทธิผู้จัดการมรดก ยืนยันการมีส่วนเกี่ยวข้อง การเสียชีวิตบุคคลหนึ่งๆ ยืนยันการมีส่วนในการประกอบอาชญากรรมต่างๆ

ขั้นที่ 2 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ว่าแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นมานั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของเนื้อหาการวิจัยที่ต้องการวัดมากน้อยเพียงใด พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้องของภาษาที่ใช้ การวางรูปแบบของข้อความต่างๆ จำนวน ข้อคำถาม ในแบบสัมภาษณ์ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพื่อให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 3 ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์ (Validity)

การตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านซึ่งประกอบผู้เชี่ยวชาญจากวิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จำนวน 1 ท่าน จากมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์จำนวน 2 ท่านเพื่อตรวจสอบความแม่นยำตามเนื้อหา (Content Validity) และให้ข้อเสนอแนะในเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบไปด้วย

1. ดร.นุหัมมัดรอฟลี แวหามะ อาจารย์ประจำภาควิชาอิสลามศึกษา วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

2. ดร.อนิส พัฒนปรีชาวงศ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ สถาบันอิสลามและอาหรับศึกษา มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

3. ดร. มุฮัมมัด อุมุดี อาจารย์ประจำสถาบันอิสลามและอาหรับศึกษา มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

การตรวจสอบความแม่นยำตามเนื้อหาวิชา (Content Validity) โดยใช้เทคนิค IOC ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างประเด็นคำถามในแบบสัมภาษณ์กับประเด็นหลักของวัตถุประสงค์การวิจัย อันได้แก่ เอกลักษณ์บุคคลกับการใช้พิธีสูงนัมพันซ์ โลหิตคิครอบครัวและมรดกอิสลาม เลือ ก เฉพาะ ข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปและนำข้อเสนอแนะมาแก้ไขปรับปรุงรูปแบบสัมภาษณ์ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น ซึ่งจะเน้นที่ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาให้ในแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ระดับดังนี้

คะแนน + 1
เมื่อแน่ใจว่าประเด็นสัมภาษณ์นั้นมีความสอดคล้องกับประเด็นหลักของวัตถุประสงค์การวิจัย

คะแนน 0
เมื่อไม่แน่ใจว่าประเด็นสัมภาษณ์นั้นมีความสอดคล้องกับประเด็นหลักของวัตถุประสงค์การวิจัย

คะแนน - 1
เมื่อแน่ใจว่าประเด็นสัมภาษณ์นั้นไม่สอดคล้องกับประเด็นหลักของวัตถุประสงค์การวิจัย

ขั้น ที่ 4

นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความแม่นยำตามเนื้อหา (Content Validity) และให้ข้อเสนอแนะในเนื้อหา

ผู้วิจัยได้หาค่าความเชื่อมั่นตรวจสอบความแม่นยำตามเนื้อหา (Content Validity) และให้ข้อเสนอแนะในเนื้อหา

ตาราง 1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์

ประเด็นการประเมิน	
1.ความคิดเห็นต่อความสำคัญของการใช้เอกลักษณ์บุคคลด้วยสารพันธุกรรม	1
2.ความคิดเห็นต่อความเป็นไปได้ในการปรับใช้เอกลักษณ์บุคคลด้วยสารพันธุกรรมในกฎหมายครอบครัวและมรดก	1
3.ความคิดเห็นต่อรูปแบบการปรับใช้เอกลักษณ์บุคคลด้วยสารพันธุกรรมในระบบศาลและกฎหมายว่าด้วยครอบครัว	

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.77

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ทั้ง 3 ประเด็นได้ค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับ 0.77

ขั้นที่ 5 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว จัดพิมพ์เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัย

1.9.3 การเก็บและรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง โดยใช้วิธีการ ดังนี้

1.9.3.1 ข้อมูลเอกสาร

ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เอกสิทธิ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในกฎหมายครอบครัวและมรดก โดยศึกษารายละเอียดขอ ความหมาย ประวัติความเป็นมา ความสำคัญ วิธีการได้มา ความแม่นยำของการใช้เอกสิทธิ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในครอบครัวและมรดก จากหนังสือต่าง ๆ ทั้ง ภาษาอาหรับ ภาษาไทย ภาษามลายู และภาษาอังกฤษ ตลอดจนการนำมาใช้ประกอบในการตัดสินใจตัดสินชี้ขาดสัมพันธ์โลหิต ของประเทศซาอุดีอาระเบีย ประเทศมาเลเซีย และประเทศไทย

1.9.3.2 ข้อมูลภาคสนาม

ข้อมูลภาคสนามเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เอกสิทธิ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในกฎหมายครอบครัวและมรดก

ข้อมูลเหล่านี้ได้มาจากการสัมภาษณ์เจาะลึกประกอบแบบสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) ดังกล่าวตามลำดับดังนี้

ก. การสัมภาษณ์เจาะลึก (In - depth Interview)

โดยนำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ไปยื่นต่อคณะผู้เชี่ยวชาญทางด้านการใช้เอกสิทธิ์บุคคลว่าด้วยครอบครัวและมรดก ในทางกฎหมายอิสลามและกฎหมายไทย

ข. ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้ จากการสัมภาษณ์เจาะลึก จากนั้นนำข้อมูลเหล่านั้นไปวิเคราะห์

1.9.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1.การวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร

ในการศึกษาข้อมูลเอกสารเกี่ยวกับการใช้เอกลักษณ์บุคคล ว่าด้วยสารพันธุกรรม ใน กฎ หมาย ค ร อ บ ค ร ี ว แล ะ ม ร ด ก ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารทางกฎหมายอิสลามในรูปแบบของการวิเคราะห์เชิงพรรณนา และการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบโดยการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาทำการวิเคราะห์ อธิบายถึงส่วนคล้ายและส่วนต่างและทำการสรุป (Abd Wahhab,1986 : 89 - 90; Sa - iead Ismail,1994 : 180 - 184; Abu Sulaiman,2002 : 64 - 65)

ในการวิเคราะห์เชิงพรรณนา และจัดการข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บเรียบเรียงข้อมูลที่ปรากฏประกอบการอธิบายแล้วนำมาเปรียบเทียบทำการวิเคราะห์หาค่าอธิบายถึงข้อสังเกตต่างๆ ที่ได้ มา วิเคราะห์แตรกมมมองและทัศนะของผู้วิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและแม่นยำ (Al - khatib,1971 : 102 - 103; Abu Suliama,1986 : 89 - 90; Al - Ansari,1997 : 61,66 - 73; Abu Sulaiman,2002 : 64 - 65; Al - Azawi,2008 : 67 - 69) ตามวิธีการดังนี้

ในการเรียบเรียงข้อมูลผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลตามลำดับหัวข้อวัตถุประสงค์ของการวิจัยจากหนังสือต่าง ๆ ทั้งภาษาอาหรับ ภาษาไทย ภาษามลายูและภาษาอังกฤษที่มีความเกี่ยวข้องกับการศึกษาเอกลักษณ์บุคคล ส่วนทางด้านข้อมูลทั่วไปและข้อมูลทางด้านกฎหมายอิสลามผู้วิจัยจะอธิบาย ให้ข้อสังเกต เปรียบเทียบวิจารณ์และให้ข้อสรุป

ส่วนการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบของข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการนำเสนอตามทัศนะและกฎเกณฑ์ของทัศนะต่างๆ ตามหลักวิชาทางกฎหมายอิสลาม พร้อมทั้งระบุแหล่งที่มา สาเหตุของการเห็นต่าง การอ้างอิงแหล่งที่มาของทัศนะ เปรียบเทียบประเด็นการโต้แย้งกับทัศนะอื่น การใช้ความคิดเห็นของนักวิชาการร่วมสมัยในการให้น้ำหนักเหตุผล ที่จะได้มาซึ่งข้อสรุป (Al - Khatib, 1971 : 102 - 103; Al - Ansari,1997 : 61,66 - 73; Abu Sulaiman,2002 : 64 - 65; Al - Azawi,2008 : 67 - 69)

ในการนำหลักฐานและทัศนะประกอบการอธิบายนั้นผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1ในการอ้างอิงอัลกุรอาน ผู้วิจัยจะระบุสำนวนอายะฮ์ ความหมาย ชื่อสูเราะฮ์ เลขที่อายะฮ์ ใน ส่วน ของ สะ คี ห์ จะ ระบุ สำนวน ความหมาย สถานะของสะคีย์โดยการพิจารณาทัศนะและเหตุผลของนักวิเคราะห์จากตำราสะคีย์ (Abu

Sulaiman,2002 : 87 ; Al - zuhaili, 2006 : 14)
การอ้างอิงอัลกุรอานและหะดีษผู้วิจัยจะอธิบายใจความโดยรวมตามความเหมาะสมของเนื้อหา

1.2 การนำเสนอทัศนะของกฎหมายอิสลาม
ผู้วิจัยนำเสนอทัศนะตามลำดับช่วงเวลาปีการเกิดของผู้ก่อตั้งสำนักทางกฎหมายเป็นหลัก โดยเริ่มด้วยสำนักกฎหมายหะนะฟี สำนักกฎหมายมาลิกีย์ สำนักกฎหมายอัลชาฟีอี สำนักกฎหมายอะหฺมัด และทัศนะของนักวิชาการร่วมสมัยที่ไม่สังกัดสำนักกฎหมายที่ได้กล่าวมานั้นตามลำดับ

1.3 ในการให้นำน้ำหนักเหตุผลและแหล่งที่มาของทัศนะต่างๆ นั้นผู้วิจัยยึดปฏิบัติตามแนวทางของนักวิชาการทางด้านอุศูลอัลฟิกฮ์เป็นหลัก เช่นการให้นำน้ำหนักแหล่งที่มาของข้อกฎหมายอิสลามตามลำดับความสำคัญและความน่าเชื่อถือหลักที่บรรดานักวิชาการมีมติเป็นเอกฉันท์มาก่อน ได้แก่ อัลกุรอาน สุนนะฮ์ และอิจญ์มาอ์²⁶ และตามด้วยแหล่งที่มาของข้อกฎหมายที่นักวิชาการมีความเห็นต่างกัน ได้แก่ กียาส²⁷ อิสติหฺซาน²⁸ และอื่นๆ เป็นต้น โดยที่ผู้วิจัยให้คำอธิบายและวิจารณ์ตามความเหมาะสมของเนื้อหา (Al - Khatib, 1971 : 89, 109; Abu Sulaiman , 2002 : 122 - 124)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1

ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ตาม โครงสร้างของแบบสัมภาษณ์ทุกฉบับอย่างละเอียด

2.2 ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

1.9.5 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยเรื่องเอกลักษณ์บุคคลกับการใช้พิธีสูงนัสัมพันธ์โหดคติครอบครัวยและมรดกอิสลามผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 6 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม

ขั้นตอนที่ 2

ศึกษาวิเคราะห์ทัศนะของนักวิชาการอิสลามต่อการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในกฎหมายครอบครัวยและมรดก ตลอดจนการใช้ในการพิจารณาตัดสินทางศาลของประเทศมุสลิม

²⁶ อิจญ์มาอ์ หมายถึง มติเอกฉันท์ของบรรดานักปราชญ์อิสลามในยุคหนึ่งของประเทศอาหรับมุฮัมมัด หลังการเสียชีวิตของท่านเราะสูลในการบัญญัติข้อกฎหมายหนึ่งๆ (Al - shanqiti, 1426 : 231)

²⁷ กียาส หมายถึง การเชื่อมโยงส่วนปลีกย่อยที่ไม่มีตัวบทกับส่วนหลักที่มีตัวบทกำหนด (Jalaluddin ,1999 : 201)

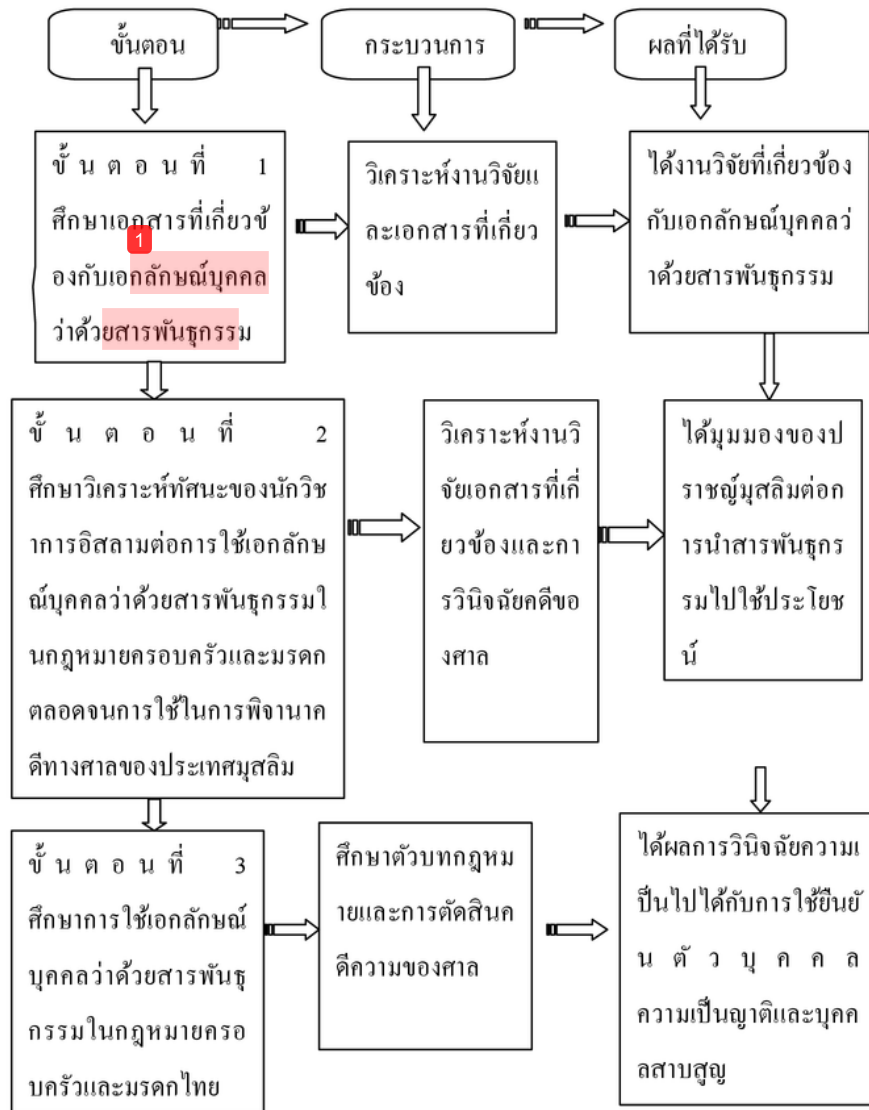
²⁸ อิสติหฺซาน หมายถึง ประเด็นที่นักมุญญะฮิดมีทัศนะว่าเหมาะสมภายหลังการไตร่ตรองแล้ว (AL - shanqiti, 1426 : 259)

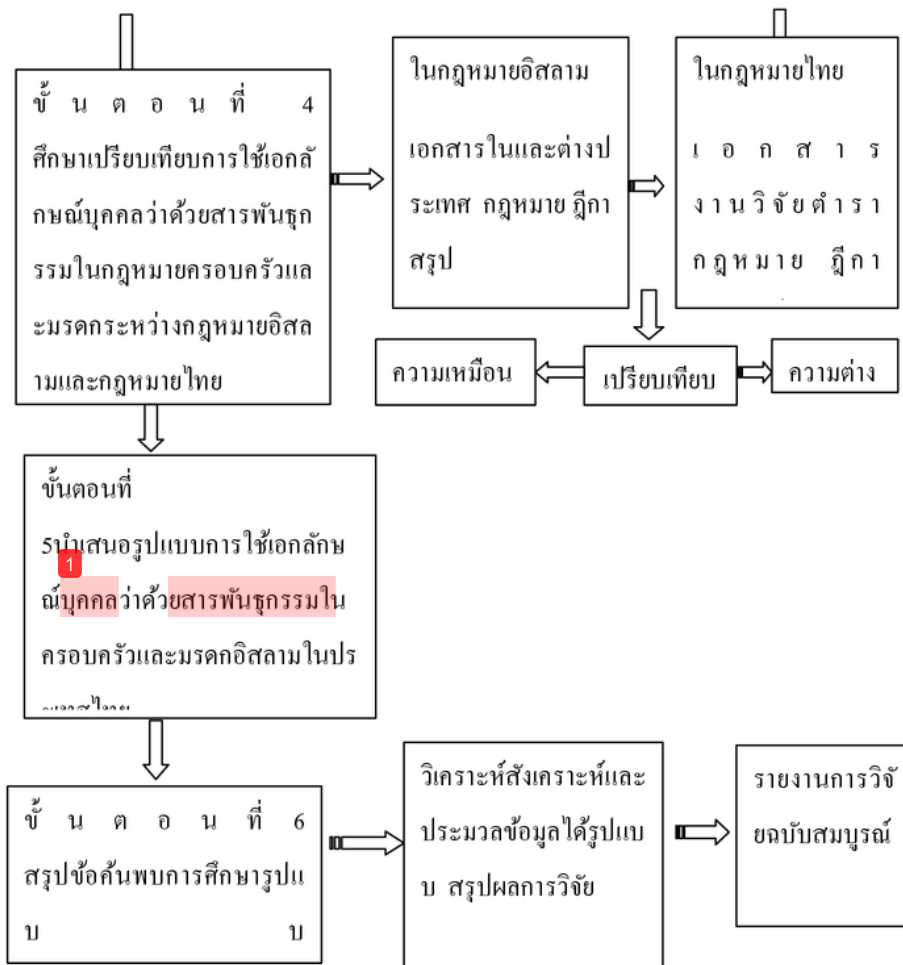
- ๑
๒
๓
๔
๕
- ๑
๒
๓
๔
๕

๑
๒
๓
๔
๕

ขั้นตอนที่ 6 สรุปและนำเสนอรูปแบบ

แผนภูมิแสดงขั้นตอนและความสอดคล้องของการวิจัย

จากแผนภูมิแสดงขั้นตอนและความสอดคล้องของการวิจัยเรื่องเอกลักษณ์บุคคลด้วยสารพันธุกรรมในกฎหมายครอบครัวและมรดกอิสลามเปรียบเทียบระหว่างกฎหมายอิสลามกับกฎหมายไทย มีรายละเอียดในการดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเอกลักษณ์บุคคลด้วยสารพันธุกรรม การศึกษาวิเคราะห์ประวัติความเป็นมาการค้นพบเอกลักษณ์บุคคล DNA โดยการศึกษาเอกลักษณ์บุคคลจากแหล่งต่าง ๆ ตำราวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เอกสารวิชาการ โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกเอกสารประกอบการวิจัยดังนี้

1. เป็นเอกสารที่ปรากฏอยู่ในรูป ข้อมูลหุติยภูมิจากเอกสารตำราวิชาการ งานวิจัยและรายงานการวิจัย เอกสารทางราชการ วารสาร การสัมมนาวิชาการ เอกสารรายงาน เอกสารบันทึกเหตุ บรรยายสรุป และอื่น ๆ

2. ทำการรวบรวมรวมเอกสารที่เกี่ยวข้อง ข้อพิจารณาจากหัวเรื่องโดยการจัดเก็บเป็นหมวดหมู่ในรูปสารบัญชที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเอกลักษณะบุคคล ตามลำดับความสำคัญของเนื้อหาและจัดเก็บในรูป บันทึก หรือสำเนาที่เป็นเนื้อหา เลขหน้า และอื่น ๆ ที่ปรากฏอยู่ในระบบอ้างอิงดังกล่าว

3. ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ปรากฏประกอบการอธิบายแล้วนำมาเปรียบเทียบ ทำการวิเคราะห์ ให้คำอธิบายถึงข้อสังเกตต่าง ๆ ที่ได้มาวิจารณ์ เพื่อให้เห็นข้อมูลที่ถูกต้อง และแม่นยำ ผู้วิจัยจะทำการรวบรวมข้อมูลในหัวข้อที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยจากเอกสาร เพื่อให้เห็นผลการศึกษากฎที่ต้องตามวัตถุประสงค์ แล้วทำการสรุปข้อมูลตามวิธีการนำเสนอพร้อมทั้งระบุแหล่งที่มาของข้อมูลอย่างถูกต้องตามกระบวนการศึกษาวิจัย โดยผู้วิจัยจะอธิบายให้ข้อสังเกต หรือวิจารณ์ตาม ความเหมาะสมของเนื้อหา ใน ส่วน การ เปรียบ เทียบ และ การ สังเคราะห์ เนื้อหา ผู้วิจัยจะทำการนำเสนอตามทัศนะทางกฎหมายอิสลามตามลำดับก่อนหลังของการก่อตั้งทัศนะพร้อมระบุ แหล่งที่มาของ ข้อมูล ระบบ การ อ้างอิง การโต้แย้งสาเหตุการโต้แย้งโดยการเปรียบเทียบหลักฐานที่แต่ละทัศนะนำมาประกอบการอธิบาย (Al-Khatib, 1971 : 102 - 103; Al - Ansari, 1997 : 61,66 - 73; Abu Sulaiman, 2002 : 64 - 65; Al - Azawi, 2008 : 67 - 69) พร้อมใช้ความคิดเห็นของนักวิชาการร่วมสมัยมาประกอบคำอธิบาย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์และถูกต้องที่สุดในการให้นำหนักเหตุผลผู้วิจัยยึดปฏิบัติตามแนวทางของนักวิชาการทางศาสนา อุลู ล อัล ฟิก ฮ์ เป็น หลัก เช่น การให้นำหนักแหล่งที่มาของข้อกฎหมายอิสลามตามลำดับความสำคัญ และความน่าเชื่อถือหลักที่บรรดานักวิชาการมีมติเป็นเอกฉันท์มาก่อนได้แก่ อัลกุรอาน สุนนะฮ์และอิจญ์มาอ์²⁹ และตามด้วยแหล่งที่มาของข้อกฎหมายที่นักวิชามีความเห็นต่างกัน ได้แก่ กิยาฮ์³⁰ อิสติฮฺซาน³¹ และอื่น ๆ เป็นต้น

²⁹ อิจญ์มาอ์ หมายถึง มติเอกฉันท์ของบรรดานักปราชญ์อิสลามในยุคหนึ่งของประเทศอาหรับมุฮัมมัด ภายหลังการเสียชีวิตของท่านเราะสูตในการบัญญัติข้อกฎหมายหนึ่ง ๆ (Al - shanqiti, 1426 : 231)

³⁰ กิยาฮ์ หมายถึง การเชื่อมโยงส่วนปลีกย่อยที่ไม่มีตัวบทกับส่วนหลักที่มีตัวบทกำหนด (Jalaluddin ,1999 : 201)

³¹ อิสติฮฺซาน หมายถึง ประเด็นที่นักมัจญ์ตะฮิดมีทัศนะว่าเหมาะสมภายหลังการไตร่ตรองแล้ว (Al - shanqiti, 1426 : 259)

โดยที่ผู้วิจัยให้คำอธิบายและวิจารณ์ตามความเหมาะสมของเนื้อหา (Al - Khatib, 1971 : 89,109; Abu Sulaiman, 2002 : 122 - 124)

ขั้นตอนที่ 1

ศึกษาวิเคราะห์ทัศนคติของนักวิชาการอิสลามต่อการใช้ออกลักษณะบุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) ในกฎหมายครอบครัวและมรดก ตลอดจนการใช้ในทางศาลของประเทศ ซาอุดีอาระเบีย ประเทศอียิปต์ และประเทศมาเลเซีย ซึ่งดำเนินการดังนี้

ผู้วิจัยศึกษาวิเคราะห์รายละเอียดข้อคิดเห็นของนักวิชาการอิสลาม ถึงการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) ในกฎหมายครอบครัวและมรดก โดยผู้วิจัยจะอธิบายให้ข้อสังเกต หรือวิจารณ์ตามความเหมาะสมของเนื้อหา ส่วนการเปรียบเทียบและการสังเคราะห์เนื้อหาผู้วิจัยจะทำการนำเสนอตามทัศนะทางกฎหมายอิสลามพร้อมระบุแหล่งที่มาของข้อมูลระบบการอ้างอิง การโต้แย้งสาเหตุการโต้แย้งโดยการเปรียบเทียบหลักฐานที่แต่ละทัศนะนำมาประกอบการอธิบาย (al - Khatib,1971 : 102 - 103; al - Ansari,1997 : 61,66 - 73; Abu Sulaiman,2002 : 64-65; al - Azawi,2008 : 67 - 69) พร้อมใช้ความคิดเห็นของนักวิชาการอิสลามร่วมสมัยมาประกอบคำอธิบายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ และถูกต้องที่สุดในการให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัยยึดปฏิบัติตามแนวทางของนักวิชาการทางด้านจุลอัลฟิก การให้คำแนะนำแหล่งที่มาของข้อกฎหมายอิสลามตามลำความสำคัญและความน่าเชื่อถือหลักที่บรรดานักวิชาการมีมติเป็นเอกฉันท์มาก่อนได้แก่ อัลกุรอาน สุนนะฮ์ และอิจญ์มาอ์และตามด้วยแหล่งที่มาของข้อกฎหมายที่นักวิชาการมีความเห็นต่างกันได้แก่ กิยาฮ อิติหุसानและอื่น ๆ เป็นต้น โดยที่ผู้วิจัยให้คำอธิบายและวิจารณ์ตามความเหมาะสมของเนื้อหา (al - Khatib, 1971 : 89, 109; Abu Sulaiman , 2002 : 122 - 124)

ขั้นตอนที่ 2

ศึกษาการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในกฎหมายครอบครัวและมรดกไทย

ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลเอกสาร ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของไทย ตลอดจนนคคการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) จากเหตุการณ์ภัยพิบัติธรรมชาติ อาชญากรรม สพนิรนาม มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ถึงการให้พยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ในการนำพิสูจน์ความจริง คำวินิจฉัยชี้ขาดคดีที่คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอให้ตรวจพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม

(ดีเอ็นเอ) ที่ผ่านการพิจารณาคดีและตัดสินคดีความเป็นที่ยุติแล้ว มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ อธิบายให้ข้อสังเกตและวิจารณ์ตามความเหมาะสมของเนื้อหาพร้อมระบุแหล่งที่มาของข้อมูล ระบบการอ้างอิง นำมาประกอบการอธิบาย

ขั้นตอนที่ 4

ศึกษาเปรียบเทียบการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในกฎหมายครอบครัวและมรดกระหว่างกฎหมายอิสลามและกฎหมายไทย

ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เป็นบทบัญญัติอิสลามทัศนะของนักวิชาการอิสลามและประมวลกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความแพ่งกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและคดีความที่ผ่านการพิจารณาคดีความเป็นที่ยุติแล้ว โดยผู้วิจัยจะวิเคราะห์ สังเคราะห์ อธิบาย ให้ข้อสังเกต หรือวิจารณ์ตามความเหมาะสมของเนื้อหา ส่วนการเปรียบเทียบและการสังเคราะห์เนื้อหา ผู้วิจัยจะทำการนำเสนอตามความของกฎหมายอิสลามเชิงเปรียบเทียบกับกฎหมายไทยที่ประเด็นความสอดคล้องและประเด็นความต่างของทั้งสองกฎหมายพร้อมระบุแหล่งที่มาของข้อมูลระบบการอ้างอิง นำมาประกอบการอธิบาย (al - Khatib,1971 ; 102 - 103; al - Ansari,1997 : 61,66 - 73; Abu Sulaiman,2002 : 64 - 65; al - Azawi,2008 : 67 - 69)

ขั้นตอนที่ 5

นำเสนอรูปแบบการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในกฎหมายครอบครัวและมรดกในประเทศไทย

ผู้วิจัยทำการศึกษาข้อมูลเอกสาร ประมวลกฎหมาย พระราชบัญญัติฎีกาของต่างประเทศ ประเทศอิสลาม และของประเทศไทย นอกจากนั้นแล้วผู้วิจัยนำข้อมูลสัมภาษณ์นักวิชาการอิสลามและผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้กฎหมายและข้อบังคับต่างๆในกฎหมายเกี่ยวกับครอบครัวและมรดกในประเทศไทยมาวิเคราะห์ ลักษณะความเหมาะสมในการกำหนดรูปแบบการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในกฎหมายว่าด้วยครอบครัวและมรดกอิสลามในประเทศไทย

ขั้นที่ตอนที่ 6 สรุป รูปแบบ ข้อค้นพบจากการวิจัยและนำเสนอรายงานการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1.

ปรับปรุงแก้ไขการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) ในกฎหมายครอบครัวและมรดกเปรียบเทียบระหว่างกฎหมายอิสลามและกฎหมายไทยแล้วส่งมอบให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องของวิธีการและสาระเนื้อหา

2.สรุปผลและปรับปรุงแก้ไขขั้นสุดท้าย

3.เขียนรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

chapter1

ORIGINALITY REPORT

2%

SIMILARITY INDEX

2%

INTERNET SOURCES

0%

PUBLICATIONS

0%

STUDENT PAPERS

PRIMARY SOURCES

1

tar.thailis.or.th

Internet Source

2%

Exclude quotes On

Exclude matches < 2%

Exclude bibliography On